

ملخص

يركز هذا البحث على منهج أحد مؤرخي العصر المملوكي (٦٤٨ - ٩٢٣ هـ / ١٢٥٠ - ١٥١٧م) في كتابة التاريخ، وهو العالم و الأديب (ابن حجر العسقلاني ٧٧٣ - ٨٥٢ هـ / ١٣٧١ - ١٤٤٨م) على الرغم من أنه عاش في مصر، ولكن هناك فرضية أنه من نسب كردي، اهتم ابن حجر اهتماما كبيرا بالبحث في التاريخ و قراءة الكتب التاريخية، يرى ابن حجر ان قراءة و التحقيق في التاريخ أمر ضروري، وكان هذا ما دفعه لكتابة حوالي (٢٧٩) كتابا في مجالات علمية مختلفة من بينهم، الكتب التاريخية العامة و التراجم و السير الذاتية و الطبقات، تميزت منهجه في كتابة التاريخ بالنقد المشاهير و الاعلام المترجمين و التشكيك في الأخبار و الأحداث داخل المصادر التاريخية، والرغبة على تأكيد معلوماتهم و الاعتماد على مصادر كثيرة و متنوعة من خلال كتابة التاريخ.

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.2253.3>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

**زیندان له میرنشینی ههسنهوی و عهنازی) (سهدهی
چوارهم و پینجهمی کوچی / دهیهم و یانزدهیهمی زاینی)**

پ. د. احمد میرزا میرزا

دلکش عمر تاها

زانکۆی سهلاح الدین کۆلیژی ئاداب

و. پ. ب. پهروهدهی سۆران

dot059h@hist.soran.edu.iq

پوخته

بارودوخی ناوخوی خه لافه تی عه بیاسی (۱۳۲-۶۵۶/ک-۷۴۹-۱۲۵۸ز)، له سه ره تای (سه دهی چواره می کوچی/دهیه می زاینی) تارادهیه ک ناهه موار بوو، پوژ له دواي پوژ دهسته لاتی ناوهندی به سهر ناوچه کاندایاوازتر ده بوو، ئەمەش بووه هوی سه ره هلدانی چهندين دهسته لات و جولانه وهی ناوخوی، که ههر یه که یان له ناوچه یه ک دهسته لاتی خوی دامه زرانده، به لام هه ولیان دها که له چوارچیوهی خه لافه تدا فه رمانره وایه تی سه ره خویان هه بیته، هه ردوو میرنشینی حه سنه وی (۳۴۸_۴۰۶/ک-۹۵۹_۱۰۱۵ز) و عه ننازییش (۳۸۱_۵۱۱/ک-۹۹۱_۱۱۱۷ز) له وه دهسته لاتانه بوون، بو ئەوهی دهسته لاتی خویان بپاریزن کومه لگیان پیکخته وه و ئەو که سانهی دژی دهسه لاتی ئەوان بوون سزا دهران، یه کیک له و سزایانه زیندان بوو، سه ره رای ئەوهی بو مانه وهی خویان که وتنه مملانی له گه ل هیزه کانی تر و له ئەنجامدا، چهندين شه ر له نیوانیاندا پرووده دا، یه کیک له گرنگترین ئەنجامه کانی ئەم مملانییه، لیکه وتنه وهی دیل بوو له هه ردوولا، که بو حه وانده وه یان تاوه کو زاینی چاره نووسیان پیوستیان به زیندان هه بووه، لیردها پرونده بیته وه که هه چ دهسته لاتییک به بی زیندان نابیت، بو زاینی ته وای میژووی شارستانیه تی هه ر دهسته لاتیکیش به بی تیشک خسته سهر ئەم ده زگایه گرنکه زانیارییه کان ته وای ناین به تاییه ت ئەگه ر توژیینه وه یه کی زانستی له سهر ئەنجامه درابیت، به پیی به دوا داچوونی تویژه ر، تویژه ره کانی تر بایه خیان به بارودوخی سیاسی میرنشینه کان داوه نه ک ئەم لایه نه، هه ر چه نده به دهسته خستی زانیاری ورد له م باره یه وه کاریکی ئاسان نییه.

بو ئەنجامدانی ئەم توژیینه وه یه، بایه ته که دابه ش کراوه به م شیوه یه ی

خواره وه:

پوخته و چوار باس: باسی یه که م: میژووی سیاسی میرنشینی
حه سنه وهی، باسی دوهم: زیندان له میرنشینی هه سنه وی، باسی
سییه م: پوخته میژووی سیاسی میرنشینی عه ننازی، باسی چواره م:
زیندان له میرنشینی عه ننازی.

ئه نجام، له کوتاییدا تویره گه یشتووته ئه و ئه نجامه ی که له و دوو
میرنشینه دا جوړها زیندان هه بوونه، زیندانییه کانیش به تاوانی جیاواز
به ندکراون، هه روه ها، هه لسوکه وتی جیاواز له گه لیان ئه نجامدراوه،
سه ره پای ئه وه چاره نووسیشان جیاواز بووه.

وشه کللییه کان: میر، میرنشین، هه سنه وی، عه ننازی، زیندان، شار

زیندان له میرنشینى حهسنهوى و عهنازى) (سهدهى چوارهم و پیتجهمى کوچی / دهیم و یانزدهیهمى زاینی)

پیشهكى

زیندان ئامرازیکه له ئامرازهکانى سزادانى تاونباران یاخود چاکسازیکردنیانه (تأدیب)، له هه مان کاتدا پاراستنى کومه لگه له زیانیان، دوورخستنه وهى کومه لگا له ئازاریان و ههروهها شوینیکه بۆ راگرتنى دیلهکان تا دۆزینه وهى چاره سهرى یه کلاکه ره وهى بارودۆخیان، ئه ویش چاره سهریكى یه کلاکه ره وهیان بۆ بارودۆخیان بدۆزریته وه چ به سزادان یان ئازادکردنى دیلى دوژمنان به رانبهر به ئازادکردنیان دیلى خویان، زۆر جار ئه م بارودۆخه به بى سته م کۆتایینه دههات، زیندانیان به شیکه له وه چاره سه رانه ی که دهسته لاتداران دهیگرنه بهر بۆ که مکردنه وهى کیشه کانیان و ئه و دوو میرنشینه کوردیههش له وه حاله ته بیبهش نین.

لاوازبوونی دهسته لاتى خه لافه تی عه بیاسى یه کیک بوو له هۆکاره هه ره کاریگره کان بۆ دروستبوونی دهسته لاته خۆجینییه کان و کوردیش ئه و دهرفه ته ی له دهسته داو و چه ندین دهسته لاتى خۆجینی دانه زران که زۆر جار سه ره به خۆیانه کاره کانیان راده په راند و بى ئه وه ی بگه پینه وه بۆ دهسته لاتى ناوه ند که خه لیفه ی عه بیاسى بوو، ته نیا ئه و کاتانه ی که ناچار ده کران یان بۆ ئه وه ی به فه رمى بناسرین ته نیا به ناو له ژیر دهسته لاتى خه لافه ت کاره کانیان راده په راند و خه لیفه ش ئه مه ی به دل بووه، چونکه ته نیا به ناوی ئه وان دهسته لاته کانیان به ریوه ده برد، له وه دهسته لاته خۆجینییه نه هه ردوو میرنشینى (حه سنه وى و عه ننازى) له دوو هه ریمی جیاواز له کاتى جیاواز دامه زران و وهک حکومه تیکى سه ره به خۆ ره فتاریان ده کرد و زۆر داموده زگای به ریوه بردنیان که دامه زران بوو و زیندان یه کیک بوو له وانه، له بهر ئه وه له م توژیینه وه یه دا باسى بارودۆخى زیندان ده که یین له هه ر دوو میرنشینه که دا.

بایه‌خی توژیینه‌وه‌که‌ش له‌وه به‌ده‌رده‌که‌وێت که توژی‌هر هه‌لساوه به باسکردنی باب‌ه‌تیکی شارستانی که په‌یوه‌ندی به سیسته‌می به‌په‌یوه‌بردن له سه‌رده‌می میرنشینه‌کان هه‌یه که تا ئیستا به پێی به‌دواداچوونه‌کانمان هه‌یچ توژی‌هریک به‌لای باب‌ه‌ته‌که‌دا نه‌هاتوو و ئه‌وه‌ی زیاتر هانیداین بۆ نووسینی باب‌ه‌ته‌که‌که‌ه‌ز و خولیا بووه بۆ لایه‌نی شارستانی میرنشینه‌کان به‌تایبه‌ت له‌ بواری زیندان.

بۆ شیکردنه‌وه‌ی رووداوه میژووییه‌کان توژی‌هر پشتی به‌ شیوازی وه‌سفی میژووی شیکاری به‌ستوه، که ئه‌مه‌ش به‌ پشت‌به‌ستن بووه به‌وه سه‌رچاوانه‌ی که نزیکبوون له سه‌رده‌می ئه‌و میرنشینه‌هه‌که‌ (تجارب الامم و تعاقب الهمم) ی (ابن مسکویه ۳۵۰_ک/۴۰۵_۹۶۱/۱۰۱۴ز) که خوی میژوونووسی بووه‌یه‌یه‌کان بووه و هاوسه‌رده‌می هه‌سنه‌وییه‌کان بووه و ئاگاداری په‌یوه‌ندی نیوان هه‌سنه‌وییه‌کان و بووه‌یه‌یه‌کان بووه و کتیبی (ذیل تجارب الامم) ی (الروذراوی ۴۴۸/ک/۱۰۹۵ز) که درێژه‌په‌یده‌ری کتیبی تجارب الاممه و هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هاوسه‌رده‌می میر به‌در بووه و له کاتی خۆی وه‌زیری عه‌بباسیه‌کان بووه تارا‌ده‌یه‌کی زۆر نووسینه‌کانی له‌ پاستیی رووداوه‌کان نزیکه‌که‌ته‌وه و چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی تری په‌سه‌ن سوودی لی وه‌رگیراوه وه‌که (الکامل فی التاریخ) ی (ابن الأثیر، ت ۶۳۰/ک/۱۲۳۲ز) و تاریخ ابن خلدون (ت ۸۰۸/ک/۱۰۶۶ز) که به‌ شیوه‌ی سالانه رووداوه‌کانیان تۆمارکردوو و سه‌ره‌پای سوودوه‌رگرتن له چه‌ندین ژیده‌ری تر که به‌ درێژی باسی ئه‌و میرنشینه‌یه‌یان کردوو و توژی‌هریش سوودیکی زۆری لی وه‌رگرتوون وه‌که (الکرد فی لرستان الصغری و شهره‌زۆرخلال العصر الوسیط) ی (د. حسام الدین علی غالب النقشبندی) ه و (الامارات الكردیه فی العصر العباسی الثاني) ی (د. فرست مرعی) که به‌ وردیی باسی ئه‌و دوو میرنشینه‌ ده‌که‌ن، و بیگومان بیجگه له سه‌رچاوه میژووییه‌کان سه‌رچاوه‌ی جوگرافیش زۆر سوودی بۆ تیژی‌نه‌وه‌که‌هه‌بووه و به‌ بی ئه‌و سه‌رچاوانه ئامانجه‌کانی توژی‌نه‌وه

به‌دینه‌دهاتن چونکه بۆ شوینی زیندانه‌کان پئویستیمان به‌و سه‌رچاوانه هه‌بوو، وه‌ک (صورة الأرض) ی ابن حوقل و (تقویم البلدان) ی (عمادالدین اسماعیل بن محمد ابوالفداء)، و چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی تر.

باسی یه‌که‌م: میژووی سیاسی میرنشینی هه‌سنه‌وه‌یه‌ی
(۱۰۱۵_۹۵۹/ک ۴۰۶_۳۴۸) (ز)

میرنشینی هه‌سنه‌وی له ناوه‌پراستی سه‌ده‌ی (چواره‌می کۆچی و ده‌یه‌می زاینی) دامه‌زرا له سه‌ر ده‌ستی (میر هه‌سنه‌وه‌یه‌ی کۆری حوسین) (۳۴۸_۳۶۹/ک ۹۵۹_۹۷۹) (۱) له هه‌ریمی چیاکان له شاره‌کانی ده‌ینه‌وه‌ر (۲) و هه‌مه‌دان (۳) و شاره‌زوور (۴) و دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و قه‌لا و شارانه‌ی که له ده‌ست به‌رزیکانییه‌کان (۵) بوون که‌وتنه ده‌ستیان و فراوانتریان کردن (مسکویه، ۲۰۰۳، ۴۶/۵؛ ابن کثیر، ۲۰۱۰، ۳۰۲؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۱۴۶، ۱۴۴)، و دوا‌ی ئه‌وه‌ی (ونداد و غانم) (۶) که دوو خالی میر هه‌سنه‌وه‌ی بوون له ده‌سته‌لات نهمان و بارودۆخ بۆ میر هه‌سنه‌وییه گونجاو بوو بۆ دامه‌زراندنی میرنشینه‌که‌ی له سالی (۳۴۸_۳۵۰/ک ۹۵۹، ۹۶۱) (ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۴؛ رۆژبه‌یانی، د. ت، ۴۸، النقشبندی، ۲۰۱۱، ۱۴۶، ۱۴۴)، و ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ی بۆ ئه‌م میره ئاسانکردبوو پێشینه‌ی خۆی بوو چونکه پێشتر میر وه‌ک سه‌رکرده‌ی سووپای به‌رزیکانی کاری ده‌کرد (ابن الأثیر، ۱۹۸۷، ۳۳۸/۷؛ ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۴؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۱۳۵)، ئه‌وه‌ش زیاتر هیژی پێ به‌خشی و هه‌روه‌ها ده‌ستگیرکردنی (ابو الغنائم) ی کۆری ونداد که جیگه‌ی باوکی گرتبووه‌وه و ببوو به‌ میر له لایه‌ن گروپیک له ناو عه‌یشانییه‌کان به‌ هۆی خراپ به‌رپه‌وه‌بردنی ده‌سته‌لاتی هۆزه‌که‌یان ئه‌وه‌نده‌ی تر بارودۆخه‌که‌ی بۆ ئاسان کرد تا میرنشینه‌که‌ی دامه‌زینیت (ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۶)، و دوا‌ی ئه‌ویش چه‌ند میریک له بنه‌ماله‌ی هه‌سنه‌وه‌یه‌یه‌کان ده‌سته‌لاتیان وه‌رگرتوو وه‌ک (به‌در کۆری هه‌سنه‌ویه) (۷) (۳۶۹_۴۰۵/ک ۹۷۹_۱۰۱۴) (ز)

(الثعالبي، د. ت، ٦٦-٦٧؛ مسكويه، ٢٠٠٣، ٤٣٢/٥)، و(هلالی كورپی بهدر)^(٨) (٤٠٥/ك/١٠١٥ از) (ابن الأثير، ١٩٨٧، ٥٥/٨، ٥٦؛ الهاشمی، ١٩٧٥، ٧٤٥-٧٤٦).

بهلام دواى مردنى دامه‌زرينه‌ريان له سالى(٣٦٩/ك/٩٧٩ز) (ابن الوردى، ١٩٦٩، ٣٠٤؛ مقلية، ٢٠٠٦، ١٦٣)، ئه‌و هيزه‌ى جارانيان نامينى ئه‌ويش به هوى بوونى ناكوكى له نيوان كوره‌كانى مير حه‌سنه‌وييه له سهر ده‌سته‌لات، ئه‌وه‌ش ديسان بوار بۆ دوژمن دهره‌خسنييت تاوه‌كو ده‌ستى خويان دريژبكه‌ن بۆ ده‌ستيوهردان بۆ بارودوخى ناوخوى ميرنشين كه هوكارى سهره‌كيبى ناكوكيبه‌كان و لاوازبوونيان بوو (ابن كثير، ٢٠١٠، ٣٠٢/١٢)، و هوكاريكى ترى سهره‌كيبى ناكوكيبه‌كان دواى مير حه‌سنه‌وييه ئه‌وه‌بوو كه حه‌وت كورپى له دواى خوى به‌جيه‌يشتبوو له‌گه‌ل يه‌ك ناكوكبوون و ههر برايه‌ك ده‌يويست له سهر حسابى براى تر بيته‌ مير، كه به‌ناوبانگترينيان بدر و عاصم بوون به‌لام له كوتاييدا بدر ده‌بيته‌ جينشيني باوكى و ده‌سته‌لات وهرده‌گرئت، ئه‌مه‌ش به يارمه‌تیی بووه‌يهييه‌كان و به‌مه‌ش نارازى بوونى براكانى لى كه‌وته‌وه و بووه هوى رووبه‌رووبوونه‌ويان و سهركه‌وتنى مير بدر و به‌ديلگرتنى عاصم و كوشتنى براكانى ترى ليكه‌وته‌وه (مسكويه، ١٩١٥، ٤١٥/٢؛ ابن خلدون، د. ت، ١٢٣٤).

دواى ته‌مه‌نيك له مملانى به يه‌كجارى ميرنشيني حه‌سنه‌وى له (٤٣٩/ك/١٠٤٩ز) له‌ناوده‌چيت، ههرچه‌نده دواى ئه‌وه‌ى له قوناغى دووه‌مى ته‌مه‌نى ميرنشينه‌كه‌دا دواى سالى (٤٠٦هـ / ١٠١٦م) توانى جاريكى تر هه‌لبستنه‌وه، به‌لام ئه‌م جاره بۆ يه‌كجارى كوتايى پيهاه و دوا ميرى ميرنشينه‌كه‌ مير (بدرى كورپى ظاهر)^(٩) له سالى (٤٣٩/ك/١٠٤٩ز) كوچى دواى كرد (مسكويه، ١٩١٥، ٤١٥/٢؛ ابن خلدون، د. ت، ١٢٣٨؛ النقشبندى، ١٩٧٥، ٢٠٠).

باسی دووهم: زیندان له میرنشینی حهسنهوی

میرنشینی حهسنهوی زورجار بو مانهوه و پاراستنی خوین، یان له کاتی بههیزبوونیندا بو فراوانکردنی سنووری دهستهلاتیان شهپیان لهگه‌ل هیز و لایه‌نی جیاوازی ناوخواوی و دهره‌کیدا ئه‌نجامداوه و له‌و شه‌پانه‌ی که سهرکه‌وتیان به‌دهسته‌پناوه زور ده‌ستکه‌وتیان به‌دهسته‌هینا، وه‌ک به‌دیگرته‌ی سهر‌باز و ئه‌و سهر‌بازانه‌ش له‌ زیندانه‌کانیندا زیندانی ده‌کران تا کاتی پئویست، بویه بارودوخی زیندانه‌کانی میرنشین و به‌رپوه‌بردنی زیندان و چونه‌تی هه‌لسوکه‌وتی میرانی میرنشین له‌ سهر‌ده‌مه جیاوازه‌کاندا جیاواز بووه و شاریش^(۱۰) له‌و سهر‌ده‌مه‌دا گرنگی تایبه‌تی خو‌ی هه‌بوو له‌ پاراستنی کومه‌لگای ئه‌و کات به‌ دانیش‌توان و هیزه‌ ده‌سته‌لاتاره‌کانه‌وه و شارستانیه‌تی ئیسلامیش گرنگیه‌کی تایبه‌تی به‌ بابته‌ی شار داوه و به‌ جوړیک هه‌ر شاریک زورتر قایمکاری تیدا کرابوویه، ئه‌وا ده‌سته‌لاتاران سیسته‌می به‌رپوه‌بردنی خوین له‌و شارهدا داده‌مه‌زاند (عثمان، ۱۹۸۸، ۴۷-۵۱)، زیندانش یه‌کیک بوو له‌و دامه‌زراوانه‌ی که له‌ ناو شاره‌کاندا گرنگیه‌کی تایبه‌تی پیده‌درا، به‌و پنییه‌ی که شوینی زیندانیکردنی تاوانبارانی ناو میرنشین بوو و هه‌ر شاریک که گرنگ بوویه چ له‌ پووی سهر‌بازی و چ له‌ پووی ئیداری، ئه‌وا زیندانیکی تیدا دروستده‌کرا، بویه له‌و توژیته‌وه‌یه‌دا پشتمان به‌ شاره‌کان به‌ستوه بو ناساندنی زیندانه‌کان چونکه شوینیکی گونجاوبوون بو دامه‌زاندنی زیندانه‌کان به‌ هه‌موو شیوه‌کانیه‌وه و له‌ گرنگترینان:

یه‌که‌م- زیندانی شاری هه‌مه‌دان (همدان):

شاری هه‌مه‌دان پیگه‌یه‌کی گرنگی کورد بوو پیش دامه‌زاندنی میرنشینی حهسنه‌وی و دوا‌ی دامه‌زاندنی میرنشینه‌که‌ش ناوه‌ندی برپاریان بوو و بو ماوه‌یه‌کی زوریش پایته‌ختی حهسنه‌ویه‌کان بوو، راسته‌ زور جار له‌ ژیر ده‌سته‌لاتیان حهسنه‌ویه‌کان دهرده‌هیندرا به‌

تایبەت لە لایەن هێزەکانی بوەیهی و عەباسییەکان ئەوەش بە درێژەپێدەری ئەو هەولانە دادەندریت کە پیشتر عەباسییەکان بە تایبەت لە سەر دەمی خەلیفەی عەباسی (المتقی لله ۳۲۹-۳۳۳هـ / ۹۴۰-۹۴۳م)^(۱۱) دەیانکردە سەر ئەو شارە بۆ گەراندنەوی دەستەلاتی ناوەندیان و کۆتاییهێنان بە بالادەستی کورد و کەسایەتیەکانی ئەو شارە، بەلام لە هێرشەکانیاندا شکستیان دەهێنا و سەرکەوتن بۆ کورد بوو، و دواي دامەزراندنی میرنشینی حەسنەویش وەک هێزێکی کاریگەر هەمەدانیان گرتبوو دەست و کردبوویانە چەقی مەملانیی خویان (البلیسی، ۲۰۰۶، ۳۳).

شیوازی دروستکردنی زیندان و پیکهاته‌کە‌ی و چۆنیەتی بە‌رپۆه‌بردنی زیندان زانیاری وردیان لە سەر نییە، بەلام کە وردەبینه‌وه لە شیوه‌ی شار چ لە پووی ئەو کەرستانە‌ی کە بە‌کارهێنراون و چ لە پووی شیوازی دروستکردنی‌وه کە دەرگای ئاسنی بە‌کارهێنراوه بۆ دەر‌وازی شار و هەروەها لە بەر ئەوه‌ی شارە‌کە شۆینی پاراستنی گەنجینه و مال و سامانی زۆریک لە دەستە‌لاتداران بووه، شارە‌کە زۆر بە پته‌وی دروستکراوه و سوود لە بە‌ردی گه‌وره وەرگیراوه بۆ بینای شارە‌کە، و زیندانی‌ش چونکە دامە‌زراوه‌یه‌کی گ‌رنگ بووه باشترین ئەو کەرستانە‌ی کە باسکران لە دروستکردنی بە‌کارهێنراون (ابی دلف الخزرجی، ۱۹۵۵، ۱۷)، و شارە‌کە لە سە‌ده‌ی (چوارە‌می کۆچی) خاوه‌نی قه‌لا و بورجی خۆی بووه، چونکە شار چوار دەرگای ئاسنی گه‌وره‌ی هە‌بووه. دەرگای زیندانی‌ش ئاسنین بیت چونکە لە گشت سەر‌ده‌میکدا باشترین و قایمترین کە‌ل و پە‌ل بە‌کارهێنراون لە دروستکردنی زینداندا (زارعی، ۱۳۹۰، ۵) شارە‌کە زیندانی جۆراوجۆری هە‌بووه وەک زیندانی (بورجی قه‌لا)، چونکە کاتیک (ملکشاه بن محمود بن محمد بن ملکشاه)ی سە‌لجوقی لە سالی (۵۴۷هـ/ک) دە‌ستگیرکرا بە

دهستی نه‌يارانی، له يه‌کيک له بورجه‌کانی شار زیندانی کراوه (نیشابوری، ۱۳۳۲ش، ۶۴).

به‌و پيښه‌ی شاری همه‌دان شاریکی کونی میژوویییه و چه‌ندین ده‌سته‌لاتداری تر له‌وئ حوکمرانییان کردووه به دريژایی چه‌ندین سه‌ده و شاریک به‌م پیگه میژوویییه ناکریت به بی دامه‌زراوه‌ی گرنگی به‌پيوه‌بردن بیت که يه‌ک له‌وانه زیندانه، و شاری همه‌دانیس به‌دهر نییه له‌وه (أبی دلف الخزرجي، ۱۹۵۵، ۱۶، ۱۷؛ زارعي، ۱۳۹۰، ۶)، و هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی بوونی زیندان له‌و شاره‌ ئه‌وه‌یه کاتیک بووه‌یه‌یه‌کان گه‌یشتنه ئامانجی خویان به دروستکردنی دووبه‌ره‌کی له نیوان کوره‌کانی حه‌سنه‌ویییه، (بدر)یان کرده ده‌سته‌لاتداری حه‌سنه‌ویییه‌کان، ئه‌مه‌ش بووه جیی ناره‌زایی (عاصم) و (عبدالملک)ی برای و ئه‌وانیش ئه‌م بارودوخه‌یان قبولنه‌کرد و برپاری دژایه‌تیکردنی براکه‌یان دا، و بۆ ئه‌م مه‌به‌سته که‌وتنه خویان به‌لام هه‌ر زوو بووه‌یه‌یه‌کان بۆ پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندیی خویان به‌رگرییان له میر (بدر) کرد، بۆیه (عاصم)یان ده‌ستگیرکرد و په‌وانه‌ی شاری همه‌دانیان کرد و له‌وئ زیندانییان کرد (ابن الأثیر، ۱۹۸۷، ۳۸۹/۷؛ ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۴؛ الهاشمي، ۱۹۷۵، ۷۳۰)، و توێژه‌ریکیش باسی شینوازی گواستنه‌وه‌ی (عاصم) ده‌کات: ((عاصم سواری وشتریک کراوه به هه‌لگه‌پراوه‌ی به‌جلوبه‌رگی سووره‌وه وه‌ک دیل په‌وانه‌ی زیندانی (همدان) کراوه)) (مرجونه 2010، ۲۲۰)، هه‌روه‌ها (الروذراوی)ش باس له‌وه ده‌کات که براکانی به‌در (عاصم و فضل)دژی ئه‌و هه‌ستان، به‌لام زۆرتتر باسی ده‌ستگیرکردنی (فضل) و په‌وانه‌کردنی بۆ زیندانی (همدان)ده‌کات (د. ت، ۱۲/۳)، ئه‌مه‌ش به‌ پینچه‌وانه‌ی زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کانی تر که باسی زیندانیکردنی (عاصم) ده‌که‌ن له (همدان) نه‌وه‌ک (فضل)، ده‌کریت (فضل)یش دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له (بدر) هه‌لگه‌پاښته‌وه، چونکه ته‌نیا میر (بدر) ده‌سته‌لاتی له‌ده‌ستدابوو، بۆیه (فضل)یش زیندانی کراوه، به‌لام له‌ئه‌نجامدا کۆتایی به‌ کوره‌کانی حه‌سنه‌وی هاتوو، چونکه له لایهن (بووه‌یه‌یه‌کان)

دهستگير كراون و كوژراون و ته نيا مير (بدر) مايته وه وهك
دهسته لاتداری حه سنه وييه كان پشتگيري لى دهكرا.

بيجگه له وه له سالى (٤٠٥ ك/١٥٠١٥ ز) له مملاني نيوان (طاهري
كوپى هلال ٤٠٥ ك/١٥٠١٥ ز) (١٢) و (شمس الدوله ي بوهيهي) (١٣)، (طاهر)
له و شه ردها له گه ل (شمس الدوله) شكستي خوارد و به ديلي دوو جار
كه وته دهست دوژمنه كانى، و جارى يه كه م له شاره زووره وه گوازيه
زينداني شارى (همدان) و له وي زينداني كرا بو ماوه ي يهك سال و دواتر
نازادكرا (ابن الأثير، ١٩٨٧، ٨/٨٣؛ البديسي، ٣٧، ٢٠٠٦؛ مرجونه، ٢٠١٠،
٢٣٣) و دواى ماوه يهك به كار هيترا له لايهن (البويهيين) بو شه ر له گه ل
(العنازيين)، كه دوژمنى هاوبه شى ههردوولا بوون، و دواى نه وه هيچ
دهنگوباسى نه ما (الروذراوي، د. ت، ١٢/٣)، _ وادياره له شه رى دووه مدا
كوژراوه، كه واته نه م رووداوه به لگه يه كي روونه بو هه بوونى زيندان له و
شاره كه شوينى دهسته لاتداریه تيبى حه سنه وييهه كانه.

دووه م_ زينداني شاره زوور:

شاره زوور يه كيكى تر بوو له هه ريمه گرنگه كانى ميرنشيني
حه سنه وى و له مملاني نيوان بنه ماله ي ميرانى حه سنه وى به تاييه ت مير
(بدر) و مير (هلال) باسى زيندان له و شاره كراوه، و مير (هلال) له
زينداني نه و شاره زينداني كراوه (البديسي، ٣٨، ٢٠٠٦).

نه و شاره به هوى مملاني به رده وامه كان له نيوان هيزه جياوازه كاندا
له ژير دهسته لاتى هيزى جياوازا بووه و پيشتر له ژير دهسته لاتى
(بدر بن حسنيه) بووه، به لام به هوى ريكه وتنى له گه ل بووه ييهه كان، نه و
شاره ي راده ستى نه وان كردووه، به لام دواى ماوه يهك له جيگربوونى
دهسته لاتى بووه ييهه كان له و شاره به تاييه ت له سالى (٤٠٤ ك/١٤٠١٤ م)
(طاهري كوپى هلال) (٤٠٥_٤٠٦ ك/١٥٠١٥_١٦٠١٦ ز) كه پيشتر له و سنووره

نه‌ما بوو به‌هۆی ترسی له باپییری که میر (بدر) بوو، هی‌رشی کرده سهر شاره‌که و له ژیر دهستی بووه‌یهیه‌کان ده‌ریه‌ینا و له‌و شه‌ردها توانی ژماره‌یه‌کی زۆری سهر‌بازی (بووه‌یهیه‌کان) به‌دیلب‌گرت و بو‌ ماوه‌یه‌کیش ئه‌وانی خسته‌ زیندان له‌و شاره‌دا تا ئه‌و کاته‌ی داویان له‌ میر(طاهر) کرد که ئه‌و دیلانه‌ ئازادبکات، ئه‌ویش له‌ به‌ران‌به‌ر دانپیدانانی بووه‌یهیه‌کان بو‌ ده‌سته‌لاتی له‌و شاره‌ رازیبوو، ئه‌وه بو‌ ریکه‌وتنه‌که وه‌ک خۆی جیه‌جیکرا (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ۸/۸۱).

شاره‌زور مه‌لبه‌ندی چه‌ندین شار و شاروچکه بووه و خاوه‌ن قه‌لای گرنگ (قسان و قنا) که دوو قه‌لای گرنگ بوون به‌ تاییه‌ت له‌ سه‌رده‌می (ونداد و غانم) (ابن حوقل، ۱۹۹۲، ۳۱۴؛ ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۴؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۷۲)، که‌واته ده‌کریت زیندانی شاره‌زور له‌ ناو قه‌لاکان بیت، ئه‌ویش به‌ هۆی به‌ هی‌زی قه‌لاکان که شوینیکی باش بوون بو‌ پاراستنی زیندان.

سه‌یه‌م_ زیندانی السرادق^(۱۴):

جۆری زیندان له‌ سه‌رده‌میک بو‌ سه‌رده‌میک تر جیاوازبووه و هه‌ندی جار وا هه‌له‌که‌وتوو له‌ به‌ر بارودو‌خیکی له‌ نا‌کاو دیل و زیندانیان له‌ خیه‌و‌تگا‌کان زیندانی کراون له‌‌وانه (السرادق) و له‌ نیو ئه‌و السرادقانه‌شدا شوینیک هه‌بووه که تاییه‌ت بووه به‌ زیندانیان پێیان ده‌وترا (خرکاه)^(۱۵) که دیواره‌کانی له‌ خشت دروست کراوه و سه‌رووشی به‌ پارچه‌یه‌کی تاییه‌ت له‌ قوماش دا‌پوشراوه، جیه‌ی ئاماره‌یه که چه‌ندین لایه‌نگری (عاصم)ی کوری هه‌سنه‌وی له‌ نیوانیاندا چه‌ند پیاوماقولی کوردان و فه‌رمان‌به‌ران له‌ نیویدا زیندانی کراون (الروذراوی، د. ت، ۱۱).

چاره‌م_زیندانی قه‌لای دازازینه^(۱۶):

قه‌لای دازازینه قه‌لایه‌کی گرنگی میرنشینه‌که بوو که له کاتی ده‌ستگیرکردنی میر(بدر) له لایه‌ن (هلال)ی کورپی سوودی لی وەرگیراوه وهک زیندان، وشایانی باسه (هلال) له سهر داوای باوکی ئه‌وی برده ئه‌و قه‌لایه چونکه باوکی میر(بدر) ده‌یزانی که ئه‌و قه‌لایه ده‌که‌وئته شوئینیکی ستراتیجی گرنگ چونکه له هاوپه‌یمانانی وهک بووه‌بیهیه‌کان نزیکه و ده‌توانیت په‌یوه‌ندیان پیوه‌بکات و ههر ئه‌مه‌ش روویدا و بووه‌بیهیه‌کان له سهر داوای بدر به هانای هاتن و له زیندانه نازادیان کرد(مؤلف مجهول، د. ت، ۲۲۷).

پینجه‌م_زیندانی قه‌لای ارنه^(۱۷):

ئه‌و قه‌لایه په‌کیکه له قه‌لا به‌هیزه‌کانی سهرده‌می خۆی که ده‌که‌وئته شاری خولنجان^(۱۸)، و له کیشهی نیوان (بدر) و (هلال) ئه‌و قه‌لایه (هلال) به‌کاریده‌هئیتت بو زیندانیکردنی باوکی خۆی (سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۱۹۲/۱۸)، ههرچه‌نده په‌کیکه له توئزه‌ران پییوایه ئه‌و قه‌لایه‌ی که بدر تیدا زیندانی کراوه قه‌لای (دازازینه‌یه) نهک (ارنه) (مؤلف مجهول، د. ت، ۲۲۷).

شه‌شه‌م_زیندانی قه‌لای (سابور خواست_شاپور خواست)^(۱۹):

قه‌لاکان به هۆی شیوه‌ی دروستکردنیانه‌وه ههم بو شوئینی نیشه‌جیبوون و ههمیش شوئینی دام و ده‌زگای حکومه‌ته‌کان بوون، و قه‌لای (سابور خواست)یش به هۆی پته‌ویی قه‌لاکه‌وه په‌کیکه بوو له‌و قه‌لایانه‌ی که بو میرنشین گرنگیه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو، هه‌روه‌ها به هۆی ئه‌و مال و سامانه‌ی که له ناویدا هه‌بووه جیی چاوتییرینی ده‌سته‌لاتدارانی ده‌وروهر بووه (مؤلف مجهول، د. ت، ۲۲۸)، بۆیه له دوا ویستگه‌ی مملانیی نیوان میر (بدر) و کوره‌که‌ی ئه‌و قه‌لایه ده‌بیتته مه‌له‌بندی

بهیه کدادانه کانی نئونیان و بووه یهیه کان، (هلال) ئەو قه لایه ی هه لێژاردبوو
بۆ ڕووبه ڕووبوونه وه ی له گه ل باوکی و بووه یهیه کان، به لام له کۆتاییدا
(بدر) توانی به هۆی یارمه تی (بووه یهیه کان) (هلال) ده ستگیربکات و
بووه یهیه کانیش له سه ر داوای (هیلال) ئەویان ڕاده ستی (بدر) نه کرد
(_مؤلف مجهول، د. ت، ۳۶۸)، و هه ر له قه لاکه دا خسته یانه زیندان و دوای
ماوه یه ک له مانه وه له زیندان له و قه لایه دا توانی هه لێت، شایانی باسه
میر (بدر) له و کاته ی هیلال زیندانی کرا له قه لای (دزازینه) بوو (سبط ابن
الجوزی، ۲۰۱۳، ۱۹۲/۱۸).

باسی سیئه م: پۆخته ی میژووی سیاسی میرنشینی عه ننازی (۲۸۱_۵۱۱_ک/۹۹۱_۱۱۱۷ز):

میرنشینی عه ننازی یه کیکه له میرنشینه به ناوبانگه کانی کورد، که له
کۆتاییه کانی سه ده ی (چواره می کۆچی و ده یه می زاینیدا) دامه زرا و
رۆلێکی به رچاوی له ڕووداوه کانی ناوچه که دا هه بوو، و ئەم میرنشینه له
سه رچاوه میژووییه کاندای به شیوه ی جیاواز ناوی هاتوو وه ک (عنان)
(ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۵)، به لام ئەوه ی باوه له زۆربه ی توێژینه وه کاندای
به ناوی (عه ننازی) ناویان هاتوو (البدلیسی، ۲۰۰۶، ۳۸: مرعی، ۲۰۰۵،
۳۳۳: النقشبندی، ۲۰۱۱، ۲۰۸). که باسی سه ره تای ده رکه وتنی
میرنشینه که ده که ین ده بیته باسی هۆزی (شازنجان)^(۲۰) و که سایه تی (ابن
ابی الشوک الکردی)^(۲۱) بکه ین چونکه له نیوه ی یه که می سه ده ی (چواره می
کۆچی/ده یه می زاینی) ببوونه هۆی گرنگی پێدانی (بووه یهیه کان) وه ک
هیزیکێ کاریگه ر له ناوچه که به تابه ت له (حلوان)^(۲۲) که پایته ختیان بوو،
له چه ندين بۆنه ی جیاوازا (بووه یهیه کان) به وه مو هیزه ی خۆیان
داوای هاوکارییان له (ابی الشوک) کردوو (ابن الأثیر، ۱۹۸۷، ۲۳۵/۷)، تا
ئهو کاته ی به ته واوی بوونه ته جیگای متمانه یان و پاراستنی ڕیگای نیوان
(بغداد_خراسان) یان پێ سپاردوو (مسکویه، ۱۹۱۵، ۱۵۶/۲: مرعی،

۲۰۰۵، ۳۳۸؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۲۰۱). دواتر (ابی الفتح) توانی دهسته لاتی میرنشینه که ی خوی فراوان بکات و چه ندین شاری خسته ژیر دهسته لاتی خوی وهک قرمسین^(۲۳)، اسداباد^(۲۴)، کنکور^(۲۵)، البندیجن^(۲۶)، شهرزور، الدینور، داقوقا^(۲۷)، خانيجار^(۲۸)، قلاع تیرانشاه^(۲۹)، دزدیلویه^(۳۰) خفتیان^(۳۱)، قه لای البردان^(۳۲)، بلوار(بکورا)^(۳۳)، قلعه ماهکی^(۳۴) (ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۶_۱۲۳۹؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۲۰۵).

له ماوهی نزیکه ی (۱۳۰) سالی حوکمرانیاندا چه ندین میر دهسته لاتیان وهرگرتوه له وانه: (ابی الشوک فارسی کورپی محمد ۴۰۱_۴۳۷ک/۱۰۱۰_۱۰۴۵ز)، (مهلهل کورپی محمد ۴۳۷ک_۴۴۴ک/۱۰۴۵_۱۰۵۲ز)، (سعدی کورپی ابی شوک ۴۳۹_۴۴۶ک/۱۰۴۷_۱۰۵۴ز) (ابن الأثیر، ۱۹۸۷، ۶۵/۸؛ ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۴-۱۲۳۸؛ البدلیسی، ۲۰۰۶، ۳۸_۴۱؛ ئه نوهر، ۲۰۱۵، ۲۷۰)، و چه ندین میری تریش فه رمانره واییان کردووه و له کو تاییدا له سه ر دهستی سه لجوقییه کان له سالی (۵۱۱ک/۱۱۱۷ز) به یه کجاری کو تایی به دهسته لاتیان هاتووه. (ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۹؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۴۲۲؛ النقشبندی، ۲۱۱، ۲۰۱۱).

باسی چواره م: زیندان له میرنشینی عه ننازی

میرنشینی (عه ننازی) جیاواز و زیاتر له میرنشینه کانی تر سه روبه ندی له گه ل زیندانی و دیلدا هه بووه (ابن مسکویه، ۱۹۱۵، ۱۵۵/۲-۱۵۶)، بهو هوییه و ئاسایی بوو که دیل و زیندانی زیاتریان هه بییت، ئه وانه ی خواره وهش له گرنگترین زیندانه کانی ئه م میرنشینه ن:

یه‌که‌م: زیندانی شاری حهلوان:

له سالی (۳۴۳/ک/۹۵۴ز) به هوی ئه‌وه‌ی که (ابی الشوک) نوینه‌ری بووه‌یه‌یه‌کان بوو له ناوچه‌که به تایبته بوو به‌رقه‌رارکردنی ئاسایشی ریگا بازرگانیه‌یه‌کان که به سنووری (حلوان) تیده‌په‌رین و ئه‌رکی سه‌ره‌کیشی ده‌ستگیرکردن و زیندانیکردن و ناردنی ئه‌و زیندانیانه بوو بوو به‌غدا که ده‌بوونه مه‌ترسی بوو سه‌ر ریگا‌که، به‌لام (ابی الشوک) بوو ره‌چاوکردنی بارودوخی ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که له ژیر ده‌سته‌لاتی بوو، هه‌روه‌ها بوو به‌رقه‌رارکردنی ئاسایش و رازیکردنی ئه‌و خه‌لکانه‌ی که له ژیر ده‌سته‌لاتیدا بوون داوای له (معزالدوله‌ی بووه‌یه‌ی ۳۲۰-۳۵۶هـ/۹۳۱-۹۶۸م) (۳۵) کرد بوو ئازادکردنی ئه‌و دیلانه‌ی که ده‌یناردنه به‌غدا که زوربه‌یان خه‌لکی ناوچه‌که بوون، به‌لام به‌هوی جیه‌جیه‌کردنی ئه‌و داوایه‌ی (ابی الشوک) ده‌ستی به سه‌ر وه‌فدیکی گرنگی (بووه‌یه‌یه‌کان) دا گرت و هه‌ندیکیانی ده‌ستگیر کرد، له‌وانه (ابا مخدی) که (صاحب) و ده‌سته‌راستی معز الدوله بوو (مسکویه، ۱۹۱۵، ۱۵۶/۲)، ئه‌و هه‌ول‌ه‌ش بوو فشار خسته‌سه‌ر (بووه‌یه‌یه‌کان) بوو تا داواکارییه‌که‌ی جیه‌جیه‌که‌ن له ناردنه‌وه‌ی دیله‌کانی، بویه (بووه‌یه‌یه‌کان) ناچاربوون گفتگو له‌گه‌ل (ابی الشوک) بکه‌ن و له کو‌تاییدا (بووه‌یه‌یه‌کان) فه‌رمانی ئالوگوری ئه‌و دیلانه‌یان دا (ابن مسکویه، ۱۹۱۵، ۱۵۵/۲-۱۵۶)، و هه‌ر چی سه‌باره‌ت به شوینی زیندانیکردنی ئه‌و زیندانیانه‌ش بوو به تایبته (أبامخلد) ئه‌وا له به‌ر ئه‌وه‌ی (حلوان) مه‌لبه‌ندی ده‌سته‌لاتی (ابی الشوک) بوو و پیشتریش ئه‌و زیندانیانه‌ی که ده‌ستگیرده‌کران پیش ره‌وانه‌کردنیان بوو (به‌غدا) ئه‌وا ده‌کریت له شاره‌که‌دا زیندانی کران، چونکه شوینیکی باشتر و گونجاوتر نه‌بوو له شاری (حلوان) بوو زیندانیکردنی ئه‌و گیراوانه به تایبته له رووی پاراستنی ئه‌و زیندانیانه‌وه (ابن مسکویه، ۱۹۱۵، ۱۵۶/۲؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۳۳۹).

ئەم دانپیدانانەى (بووھییەکان) بۆ (ابن ابى الشوك) بووھ جیگای نیگەرانیی ناحەزانی بووھیی، چونکە دەیانزانی ئەمە لە بەرژەوھندیی ئەوان نییە ھەر بۆ ئەم مەبەستە بووھییەکان داوایان لە (ابن ابى الشوك) کرد کە یارمەتییان بدات لە دامرکاندەوھى جولانەوھى تورکەکان لە شارى (ھمدان) و (ابى الشوك) یش وەک بەجیگەیاندى بەرپرسیارەتیی سەر شانى و بۆ سەلماندنى وەفاداریی خۆى لای (بووھییەکان) ھێرشى کردە سەریان و ژمارەییەکی زۆرى لى بەدیگرتن و ئەوانى تریش ھەلاتن (مسکویە، ۱۹۱۵، ۱۵۵/۲-۱۵۶؛ مرعى، ۲۰۰۵، ۳۳۸)، و بە بەردەوامى ئەو سالانەى کە (ابن ابى الشوك) لەو بەرپرسیارەتییەدا بووھ ژمارەییەکی زۆرى لە دز و رینگرانى رینگای نیوان (بەغدا _ خراسان)ى کە بە سنوورى شارى (حلوان) تیدەپەرى بەدیگرتن و پاش زیندانى کردنیان لە لای خۆیان لە (حلوان) رەوانەى شارى بەغدايان دەکردن (ابن مسکویە ۱۹۱۵، ۱۵۶/۲؛ مرعى، ۲۰۰۵، ۳۳۹).

ھەر وھە لە دەرئەنجامى ئەو مەملانئییەى لە سەر دەستەلات لە نیوان میر (سعدى) و میر مەلھلى ھەبوو، میر سعدى توانى دەستەلاتى خۆى بە ھیزتر بکات و میر مەلھل بەدیگرتیت و لە شارى حلوان زیندانى بکات (ابن خلدون، د. ت، ۱۲۴۰؛ البديسى، ۲۰۰۶، ۴۰؛ محەمەد، ۲۰۱۵، ۱۸۶)، و ئەو سەرچاوانەى کە لە بەردەستەن زیاتر زانیارییان نەدرکاندووھ لە سەر شیوھ و چۆنیەتیی زیندانیکردنى (مەلھل).

دوهم_زیندانی قه‌لای (أرنبه) له شاری (خولجان):

ئەو زیندانه هەمان ئەو زیندانه‌یە کە ناوی لە میرنشینی حەسنەوی هاتوو، بەلام ئەم قه‌لایە ماوه‌یک کەوتووته دەست عەننازییەکان و ئەوانیش سوودیان لەو قه‌لایە وەرگرتوو چ وەک پینگە‌یەکی گرنگی سەربازی یان وەک زیندان و لە کاتی هێرشی میر (ابی الشوک) لە سالی (١٠٣٨/ک/١٠٣٨) بۆ سەر ئەم قه‌لایە کە لە ژێر دەستەلاتی کوردانی قوه‌ی^(٣٦) بووه (ابن الأثیر، ١٩٨٧، ٢٣٠/٨؛ مرعی، ٢٠٠٥، ٣٦٧)، ئەوان سەربازەکانیان خۆیان لە ناو قه‌لاکەدا حەشاردا و هێزه‌کانی میر توانیان درز بخەنە قه‌لاکە و تاوێکی توانیان دوا‌ی دوو جار هێرشکردن و دوا‌ی ماوه‌یکە زۆر لە گەمارۆدان ئەو قه‌لایە بگرن و ژماره‌یکە زۆری لە سەربازەکانی ناو قه‌لاکە کوژران و ژماره‌یکەش بەدیگیان و لە ناو قه‌لاکەدا زیندانی کران (ابن الأثیر، ١٩٨٧، ٢٣١/٨؛ مرعی، ٢٠٠٥، ٣٦٧).

سێهەم_زیندانی قه‌لای البردان:

ئەو زیندانه‌ش یه‌کیکی تر بووه لە زیندانه‌ سەخت و قایمه‌کانی میرنشینی عەننازی، و قه‌لایەکە نزیک بووه لە شاری بەغدا (یاقوت الحموی، ١٩٧٧، ٣٧٥/١؛ مؤلف مجهول، ١١٧، ١٩٩٩؛ أبی الفداء، ١٨٤٠، ٣٠١)، و ئەو قه‌لایە لە ژێر دەستەلاتی عەننازییەکان و (ابی الفتح) بووه و بە هۆی ویستی داگیرکردنی خانەقین و ناوچه‌کانی تر لە لایەن (ابی الفتح) کە ماوه‌یکە درێژبوو ئەو پلانی دەرشتبوو، بۆیه سەرته‌تا خۆی لە (زه‌مان)^(٣٧) خاوه‌نی شاری خانەقین نزیککرده‌وه و دواتر لە خوانیکدا (ابی الفتح) (زه‌مان) و کورەکانی (دلف و مقداد و هندی) بەدیگرت و په‌وانه‌ی قه‌لای (البردان)ی کرد و له‌وێ خراخه‌ زیندان (الروذراوی، د. ت، ٣٣٩/٣؛ مرعی، ٢٠٠٥، ٣٤٧)، و دواتر (زه‌مان) و کورەکانی زنجیره‌کانی ده‌سته‌کانیان شکاند و هه‌ولی راکردنیاندا، بەلام دیسان بە دیلی کەوتنه‌وه دەست میر و ئەویش دووباره‌ ئەوانی خسته‌ زیندان و ریکاره‌کانی توندتر

کرد بؤ ئه وهی جاریکی تر هه ولای هه لاتن نه دن و دواتر که وته ئه شکه نجه دانیان و هه ر سئ کوره که ی (زه مان) ی کوشت و باو کیشی له زیندان هیشه وه تا له ژیر ئه شکه نجه گیانی سپارد (الروذراوی، د. ت، ۳۳۹/۳؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۳۴۶؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۲۱۴)، ده ستگیرکردن و زیندانیکردن و دواتر کوشتنی زه همان به دهستی میر (ابی الفتح) له وانه یه به هوی نزیکایه تی و هاوکاری (زه همان) و حه سنه و ییه کان بیت که دوژمنی (ابی الفتح) بوون یان له وانه یه به هوی ته ما حکاری (ابی الفتح) بیت که ده یویست دهسته لاتی خوی فراوانتر بکات. له وانه یه هه ر دوو هۆکاریش راستبن بؤ ئه نجامدانی ئه و کاره ی.

چواره م_ زیندانی قه لای بنديجين (مه نده لی)

راسته له و سه رچاوانه ی که له به رده ستماندا بوون به پرونی باسیان له زیندانی قه لای بنديجين نه کردووه، به لام له پروداوه کانی سالی (۱۰۴۶/ک/۱۰۴۶ز) و سالانی دوا ی ئه ویش به تاییه ت که باسی کیشه کانی نیوان میر (سعدی و سرخاب و مهلهل) ده کریت، (سعدی) دهستی به سه ر زور له شار و شاروچکه کاندا گرتووه و (بنديجين) یش یه کیک بووه له و شوینانه که پیشتر له ژیر دهسته لاتی (سرخاب)^(۳۸) بووه به لام میر (سعدی) داگیری کردووه و جیگری (سرخاب) ی له وی به ندکردووه (ابن خلدون، د. ت، ۱۲۲۸؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۳۸۶).

پینجه م_ زیندانی شاره زوور:

ئهم شاره به دریزایی میژوو چه ندین که س و بنه ماله و میرنشینی کوردی فه رمانره وایه تییان تیدا کردووه، ههروهک له باسی میرنشینی حه سنه وی باسی شوینگه ی جوگرافی کراوه^(۳۹)، له سالی (۱۰۳۹/ک/۱۰۳۹ز) کاتیک (ابوالفتح کوری ابی الشوک) ویستی قه لای (بکورا) بگریت، بویه له سه ر داوا ی خاوه نی قه لا (مهلهل) مامی (ابوالفتح) هاته یارمه تی و ئه وه بوو

له شه‌پریکی سه‌ختدا (مهلهل) توانی برازای خوئی ده‌ستگیربکات و سه‌ربازمه‌کانی (مهلهل) (ابوالفتح)یان به ده‌ستبه‌ستراوی هینایه لای (مهلهل) و ئه‌ویش لیتدا و سوکایه‌تی پیکرد و له‌گه‌ل خوئی بردییه شاره‌زوور و له‌وی خستیانه زیندان (ابن اثیر، ۱۹۸۷، ۲۳۵/۸؛ ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۴؛ زکی بک، ۱۹۴۵، ۱۲۸؛ مرعی، ۳۷۴، ۲۰۰۵).

به‌لام ده‌کریت (مهلهل) (ابوالفتح)ی له قه‌لای (بکورا) زیندانی کردییت، چونکه کاتی (ابی الشوک) دیت بۆ رزگارکردنی کوره‌که‌ی شاره‌زوور ده‌گریت و دواتر ده‌چیت په‌لاماری قه‌لاکانی سنووری شاره‌زوور ده‌دات له‌وانه قه‌لای (تیرانشاه)، به‌لام خاوه‌نه‌که‌ی به‌لینی هاوکاری به (ابی الشوک) ده‌دات و به‌لین ده‌دات که ناوه‌ندگیری بۆ ئازادکردنی کوره‌که‌ی له ده‌ست (مهلهل) بکات، ئه‌مه‌ش له به‌رانبه‌ر کاولنه‌کردنی قه‌لاکه‌ی، که‌واته ئه‌گه‌ر (ابو الفتح) له ناو شاری (شاره‌زوور) بووایه ئه‌وا (ابی الشوک) به‌رده‌وامی نه‌ده‌دا به‌گه‌ران به‌دوای کوره‌که‌ی، بۆیه له‌وانه‌یه (ابو الفتح) سه‌ره‌تا له (شاره‌زوور) زیندانی کراییت دواتر به‌هوی ترسی (مهلهل) له هیرشی (ابی الشوک) ئه‌وی بۆ چه‌ندین شوینی تر گواستبیته‌وه له‌وانه بۆ قه‌لای (بکورا)، چونکه چه‌ند سالیک (ابوالفتح) له زیندانی موهله‌له‌دا بووه و ئه‌وه‌ش ده‌رخه‌ری ئه‌و راستیه‌یه که له میرنشینی عه‌ننازی زیندانی قه‌لای بکورا هه‌بووه (ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۷؛ ابن الاثیر ۱۹۸۷، ۲۳۴/۸؛ زکی بک، ۱۹۴۵، ۱۲۸).

شه‌شه‌م_زیندانی قه‌لای (دزدیلویه)_ (دوربلونه):

ئهم قه‌لایه له سه‌رده‌می میرنشینی عه‌ننازی له ژیر ده‌سته‌لاتی میر (سرخاب)دا بووه (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ۲۸۷/۸؛ ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۸)، له میرنشینی عه‌ننازی به‌هوی کیشه و ململانیی ناو‌خویی، قه‌لا پته‌وه‌کان زۆرتین ئه‌و شوینانه بوون که هه‌ر لایه‌نیک ده‌یویست داگیری بکات بۆ نمونه له کیشه‌ی نیوان (سرخاب و سعدی) برازای که ده‌کاته کورپی (ابی

الشوک) ئەم قەلایە رۆلئیکی گرنگی گیرا و کاتیک (سعدی) هیرشی کردە سەر (سرخاب) لەم قەلایە شکستیهینا و بە دیلی کەوتە دەست مامی و ئەویش هەر لەو قەلایەدا خستیه زیندان و تا ئەو کالاتەیی کە (سرخاب) بە ھۆی ھەلگەرانەو ھی بەشیک لە سەربازانی دەستگیرکرا و پەوانەیی لای (ابراھیم ینال)^(٤٠) (٤٥١/ک/١٠٥٩ز) سەرکردەیی سەلجوقیەکان کرا، لەویش بە خراپی ھەلسووکەوتیان لەگەڵ کرد و چاویکیان لێ کوێر کرد (ابن الأثیر، ١٩٨٧، ٤٣٩/٨؛ ابن الجوزی، ١٩٩٢، ٣٠٨/١٥)، دوای ئەو پووداوە کورپی سرخاب بە ناوی (ابو العسکر) ھەستی بەو مەترسییە گەورەیی کرد کە بنەمالەیی میرانی میرنشینه کە تیکەوتوون، بۆیە سوودی لە نەبوونی باوکی وەرگرت و سەعدی لە زیندانی قەلاکە دەرھینا و ئازادی کرد و داوای لیکرد کە یارمەتی ئەو بدات لە ئازادکردنی باوکی کە لە لای سەلجوقیەکان زیندانی کرابوو، ئەویش بەلێنەکەیی بردە سەر، بەلام نەیتوانی سەرخاب ئازادبکات (ابن الأثیر، ١٩٨٧، ٢٨٧/٨؛ ابن خلدون، د. ت، ١٢٣٨).

ئەو ھەلسووکەوتەیی (ابراھیم ینال) لەگەڵ (سرخاب) و کوێرکردنی چاویکی و ئازادنەکردنی سەرەرای داواکارییەکی زۆری سەرکردە کوردەکان، بۆ ئەو رقی و کینەیی دەگەریتەو ھە کە ابراھیم یەنال لە دلیدا ھەلیگرتبوو دژی سەرخاب بە ھۆی بیفەرمانیکردنی کاتیک ابراھیم داوای ئازادکردنی سەعدی لێ کردبوو، بەلام ئەو پەتیکردبوو ھە سەرەرای بوونی چەند ھۆکاریکی تر (ابن الجوزی، ١٩٩٢، ٣٠٨/١٥).

ھەر ھە سەبارەت بە چارەنووسی (سرخاب) کە بەدیلی لە دەست (ابراھیم ینال) بوو ئەوا نووسەری (مجمَل التواریخ) باسی شوینی زیندانیکردنی (سرخاب) دەکات کە لە زیندانی شاری تکریت زیندانی کراو ھ و بۆ ماو ھی چەندین سال لەو ئی لە زیندان ماو ھتەو ھ (مؤلف مجهول، د. ت، ٣٧٥).

حهوته مـ زیندانی قه لای سیروان

قه لای سیروان قه لایه کی کون و پته و بووه سه رده مانیک له ژیر دهسته لاتی (مهلهل) بووه به تایبته له سالی (۴۴۴/ک/۱۰۵۰ز)، و کاتیک (ملک الرحیم)^(۴۲) به دیلی دهکه ویتته دهست طغرلبهگ (۴۲۹_۴۵۵/ک/۱۰۳۷_۱۰۶۳ز) و به قول به ستراوی رهوانه ی زیندانی قه لای سیروانی دهکات و بریارده دات (ملک الرحیم) له زیندانی قه لاکه زیندانی بکات (ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۴۹۲/۱۸؛ رؤوف، ۲۰۱۴، ۸۴)، و ئه وهش به لگه ی بوونی زیندانه له و قه لایه له سه رده می عه ننازیه هکاندا، یه کیک له تویره ره کان له باسی رووداوی زیندانیکردنی (ملک الرحیم)، باس له وه دهکات که له وانیه که سایه تیی تری کوردی له میر و دهسته لاتدارانی کورد وهکو (سعدی کوری ابی الشوک) یان (ابا الفوارس) له قه لای سیروان زیندانی کرا بن، هر چه نده هیچ به لگه یه کی روون و ئاشکرا نییه که ئاماژه به زیندانیکردنی ئه و که سایه تییانه درابیت، به لام ری تی دهچیت که (سعدی) له گه ل (ملک الرحیم) زیندانی کرابیت و دواتر ئازاد کرابیته وه چونکه (سعدی) ناوه ندگیری (طغرل به گی) ره تکرده وه بو ئازادکردنی (مهلهل) و بووه دوژمنی سه لجووقیییه کان و له ژیره وهش په یوه ندی به (ملک الرحیم) کرد که ئه و لایه نگیری (ملک) دهکات دژی سه لجووقیییه کان، بویه له کاتی به دیل گرتنی (ملک الرحیم) به ته واوی (ملک الرحیم) و دار و دهسته کانی له ناو برد و له شکرکی گوره ی نارده سه ر (سعدی) و دهسته لاتی ئه ویشی له ناو برد (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ۸ / ۳۲۴، ۳۱۳؛ ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۴۹۲/۱۸؛ البدلیسی، ۲۰۰۶، ۴۰؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۴۰۸).

دهکریت له زوربه ی ئه و شارانه ی که له سه رده مانیکدا که وتینه ژیر کوئترولی میرنشینی عه ننازی زیندانیان تیدا بیت و باس نه کردنیان به

مانای ئەو نایت که زیندانیان تیدا نەبوو، بەلام ئەو سەرچاوانەى که له بەر دەستمانن باسى ئەو زیندانانەیان کردوو.

ئەنجام

دواى خستەپرۆوى بارودۆخى ھەر دوو میرنشین و چۆنەتیی دامەزراندیان و ئەو زیندانانەى که له دوو میرنشینەدا ھەبوون گەشتینە ئەو ئەنجامانەى خوارەو:

– بە درێژایی سەردەمە جیاوازهکان و له ھەموو دەستەلاتەکاندا زیندانى جۆراوجۆر ھەبوو و ئەو دوو میرنشینەش بەدەر نەبوون لەو حالەتە و خاوەن زیندانى خۆیان بوون.

– ھەبوونی زیندان لەو دوو میرنشینەدا و بەرپۆەبردنى ئەو زیندانانە لە شارە جیاوازهکاندا بەلگەى شارەزابوونی ئەو میرنشینانە پیشاندەدات لە پووی بەرپۆەبردنى ئیداریى میرنشینەکان، چونکە ئەو میرنشینانە خاوەن دامودەزگای ئیداریى خۆیان بوون بۆ بەرپۆەبردنى میرنشین.

– زۆریک لە زیندانیانى ئەو دوو میرنشینە لە بنەمالەى خودى ئەو میرنشینانە بوون بە ھۆى بوونی مملانییان لە سەر دەستەلات، و زۆریکی تریش لە زیندانیان بەھۆى دووبەرەکیى نیوان ئەو میرنشینانە لە سەر دەستەلات لە زیندانەکاندا ماونەتەو.

– جۆریکی تری زیندانیانى ئەو دوو میرنشینە پیکھاتبوون لە دیلەکان، ئەویش بەھۆى ئەو بارودۆخە سیاسییە بوو که دەولەتى عەبباسی پێیدا تیدەپەرى بە گشتى و بە تاییەتى ئەو بارودۆخەى که میرنشینەکان لەو سەردەمەدا تیايدا دەگوزەران که ناوچەکە بە

گشتی نائارامی پیوه دیاربوو و هەر هیژیک دەبیوست سنووری دەسته‌لاتی خۆی فراوان بکات.

– له ئەنجامی ئەو باره ناهه‌مواره‌ی که ده‌وله‌تی عه‌بباسی پێدا تێده‌په‌ری ناوه به ناوه عه‌بباسیه‌کان و ده‌سته‌لاتدارانی سه‌ر به ئەوان وه‌ک (بووه‌یه‌یه‌کان) ده‌یانویست سیسته‌می مه‌رکه‌زی به‌هه‌یزبکه‌ن و هه‌یزه‌ په‌رته‌وازه‌کان کۆبکه‌نه‌وه له ژێر چه‌تر و سایه‌ی خه‌لافه‌ت و ئەمه‌ش چ له لایه‌ن مه‌رئینه‌کان و بگه‌ر هه‌یزه‌کانی تریش تارا‌ده‌یه‌ک قبو‌لکراو نه‌بوو، بۆیه زۆر جار پو‌وبه‌پو‌وبو‌ونه‌وه پو‌ویده‌دا و ئەمه‌ش هۆکاری سه‌ره‌کی بوو بۆ پ‌ربوونی زیندانه‌کان له دیل.

– زۆربه‌ی زیندانه‌کان له‌و شارانه‌دابوون که خاوه‌ن قه‌لا یان قایمه‌کاریه‌کی ته‌واویان بۆ کرابوو، به‌تایبه‌ت ئەو شارانه‌ی که ناوه‌ند یان پایته‌ختی مه‌رئینه‌ بوون.

– دامه‌زاندنی ئەو دوو مه‌رئینه‌ سه‌لمینه‌ری ئەوه‌ن که کورد هه‌چی که‌مه‌تر نه‌بووه له گه‌لانی تری ناوچه‌که و ئەمه‌ به‌لگه‌ی وشیا‌ری کورد نیشانده‌دات، که خۆی گونجاندووه له‌گه‌ل بارو‌دو‌خه سیاسییه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه‌دا.

– ناکۆکی نیوان ئەندامانی بنه‌ماله‌ی مه‌ر له هه‌ر دوو مه‌رئینه‌ بۆ وه‌رگرتنی ده‌سته‌لاتی مه‌رئینه‌ی شه‌ری زۆر گه‌وره‌ی لێده‌که‌وته‌وه که دواتر ده‌بووه هۆی ده‌ستگیرکردنی یه‌کتر واته هه‌ندیک جار کورپ باوکی خۆی ده‌ستگیر ده‌کرد یان مام برازای خۆی یان به‌ پیچه‌وانه‌ش ده‌ستگیر ده‌کرد و دواتر ده‌یان خسته‌ زیندان بۆ ئەوه‌ی بگه‌نه ده‌سته‌لات و ئەم حا‌له‌ته‌ش له هه‌ردوو مه‌رئینه‌ به‌ زه‌قی

دیاره، که ده‌توانین ئەمه بکهینه خالی هاوبه‌ش له نیتوان ئەو دوو
میرنشینه.

- ده‌توانین بلین؛ هه‌لسوکه‌وتی میرانی میرنشینى حه‌سنه‌وی نه‌رمتر
بووه له‌گه‌ل زیندانیه‌کانی به به‌راورد له‌گه‌ل عه‌نازییه‌کان.

په‌راویزه‌کان

۱_ دامه‌زیننه‌ری میرنشینى حه‌سنه‌وی بووه له عه‌شیره‌تی به‌رزیکانی و
ماوه‌ی ۱۹ سال حوکمی کرد، و پیاویکی چاکه‌خواز و به‌خشنده بوو به جوړیک
سالانه یارمه‌تی دارای پیشکه‌شی حاجیانی مالی خوا ده‌کرد، له قه‌لای سه‌رمج
له سالی ۳۶۹ کوچی دواى کرد (مسکویه، ۲۰۰۳، ۴۲۶/۵؛ و بۆ زانیاری زیاتر
بروانه مرعی، ۲۰۰۵، ۱۴۰، ۱۳۹).

۲_ یه‌کیکه له شاره به‌ناوبانگه‌کانی هه‌ریمی چیا که به ماه الکوفه‌ش
ناسراوه چونکه ده‌رامه‌ته‌که‌ی له شاری کوفه سه‌رف ده‌کرا و به شاریکی دلگیر
و پر له سه‌رچاوه‌ی ئاو به‌ناوبانگه و پیکه‌ته‌ی دانیشتوانی تیکه‌لاون له عه‌ره‌ب
و عه‌جه‌م (ابن حوقل، ۱۹۹۲، ۳۰۶/۲؛ الیعقوبی، ۱۹۱۸، ۳۶/۲، ۳۷).

۳_ له زوړیک له سه‌رچاوه‌کان به همذان هاتووه، و شاریکی میژووییه و
ئه‌م شاره یه‌کیکه له شاره هه‌ره گرنگه‌کانی هه‌ریمی چیاکان و دووری نیوان
هه‌مه‌دان و هه‌لوان که یه‌که‌م شاری سه‌ر سنووری عیراقه (۷۶) فه‌رسه‌خه
نزیکه‌ی (۴۵۶ کم)، شاریکی گه‌وره و فراوانه (ابی الفداء، ۱۸۴۰، ۴۱۷)، شاریکه
خاوه‌ن چوار دیوار (صور) و چوار ده‌رگایه و به سه‌رمای زستان به ناوبانگه
به جوړیک شاعیران شیعیریان نووسیوه له سه‌ر که‌ش و هه‌واکه‌ی :

((اذا جاء الشتاء فادفئونی فأن الشیخ یهدمه الشتاء)) (یاقوت
الحموی، ۱۹۷۷، ۴۱۳/۵)، هه‌روه‌ها شاریکی دل‌رفینه و سه‌ره‌رای بوونی چه‌ندین

کانیاو و سەرچاوهی ئاو، خاوهن دار و باغی زۆر دلگیر و دلرفینه که بوووته هوی دروستبوونی چەندین ناوچەیی گەشتیاریی سروشتی که هاوشیوهیان نییه (یاقوت الحموی، ۱۹۷۷، ۴۱۰-۴۱۳) و بە دیواریکی قوری دەورەدراوه، هەروەها بوونی ئەو ژمارە زۆری داروبار لە شارەکه بوووته شارێک که بازرگانی تیدا پەرهی سەندوووە بە هۆی بوونی بەرەمی جۆراوجۆر وەک هەنجیر و زەغفران و چەندین جۆری تری بەروبووم (ابن حوقل، ۱۹۹۲، ۳۰۸)

۴ _ یەکیکه لە شارە گرنگەکانی هەریمی چیا که چەندین شار و قەلای گرنگ لەخۆدەگریت (ابن حوقل، ۱۹۹۲، ۳۱۴)، دەکهوێته نیوان موصل و همدان و لە سەر دەستی (زور بن الضحاک) دروستکراوه، و دووری نیوان ئەو شارە و مەراغە (شەش قوناعە رێیە) و لە میژوودا بە شاری زوور (هیز) بەناوبانگە (ابی الفداء، ۱۸۴۰، ۴۱۳)، و بەرای (فرست مرعیش) دەکاتە سنووری پارێزگای سلیمانی ئیستا (۲۰۰۵، ۳۴۱)، و بۆ زانیاری زیاتر لە سەر شارەکه لە رووی شوێنگەیی جۆگرافی و رۆلی ئەو شارە لە میژوودا بڕوانە ماستەرنامەیی (النقشبندی، ۱۹۷۵، ۷۰-۸۰).

۵ _ عەشیرەتییکی گەورەیی کورد بوون که ماوهی چەندین سال گەورە و دەستەلاتداری بەشی رۆژئاوای هەریمی چیاکان بوون بڕوانە (الروژراوی، د. ت، ۲۸۸/۳؛ ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۴؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۱۳۵).

۶ _ هەردووکیان کۆری (ئەحمەدی کۆری عەلی) بوون لە عەشیرەتی عەیشانی که لقێکن لە بەرزینییهکان که لە رۆژئاوای هەریمی چیاکان نیشتەجی بوون و لە سەرتای سەدهی (سینیەمی کۆچی) دەستەلاتیان هەبوو و دواي مردنی باوکیان سەرکردایەتی هۆزەکهیان کهوتە ئەستۆ ونداد و دواتر هەردوو برا لە سالەکانی (۳۴۹-۳۵۰/ک-۹۶۰-۹۶۱ز) یەک لە دواي یەک کۆچی دوايیان کرد و دواي ئەوانیش دەستەلات کهوتە دەست (ابو الغنائم) کۆری (ونداد) بەلام دواي ماوهیەک لە لایەن هەوادارنی حەسنەوی دەستگیرکرا و بەم شیوهیە دەستەلات کهوتە دەست بنەمالەیی حەسنەوییهکان (ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۴؛ رۆژبەییانی، د. ت، ۴۸؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۱۴۶).

۷_ کوری حسنهویه دامه‌زېږنه‌ری میرنشینی حسنه‌ویه‌یه که له دواى باوکی دهسته‌لاتی له میرنشینی حسنه‌وی که‌وته دهست و به (ابو النجم بدر) پش به‌ناوبانگه و له لایه‌ن عه‌باسییه‌کان چه‌ندین نازناوی وه‌رگرتووه وهک (ناصر الدوله) و (ناصر الدین) و گرنگیه‌کی زوری به‌ثاوه‌دان کړدنه‌وه داوه و له سالی (۴۰۵ک) کوچی دواى کړدووه و شاعران به‌هوی ئه‌و ناوبانگه‌ی که میر به‌در هه‌یبووه له سه‌ریان نووسیووه

((فالرخ بدر و الملوك بياق والأرض رقعته‌ها و انت الشاه))
(الثعالبی، د. ت، ۶۶_۶۷؛ مسکویه، ۲۰۰۳، ۴۳۲/۵؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۱۵۱_۱۹۴).

۸_ ناوی قطب المعالی (أبو البدر هلال بن بدر) ه که دواى کوژرانی باوکی له سالی (۴۰۵ک) دهسته‌لاتی حسنه‌ویه‌یه‌کان ده‌گریته دهست و میر هلال هر له سه‌ره‌تادا له‌گه‌ل باوکی یه‌ک نه‌بوو و هه‌ستی به‌وه کړدووه، چونکه ئه‌و له دایکیکی شانجییه که باوکی زور خو‌شیناویت، بویه که گه‌وره‌بوو که‌وته دژایه‌تی باوکی تا بووه دوژمنی باوکی و به‌دیل گرت_ (ابن الأثیر، ۱۹۸۷، ۵۵/۸، ۵۶؛ الهاشمی، ۱۹۷۵، ۷۴۶، ۷۴۵؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۱۹۹_۲۱۵).

۹_ کوری طاهری کوری هلالی کوری بدر بوو، که به ناوی باپیره‌ی گه‌وره‌ی کرابوو، به دوا میری میرنشین له‌قه‌له‌مده‌دریت، چونکه دواى مردنی له قه‌لای (سرماج) له سالی (۴۳۹هـ/۱۰۴۰م) کوتایی به میرنشینه‌که‌یان هات (مسکویه، ۱۹۱۵، ۴/۴۱۵؛ ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۸؛ النقشبندی، ۱۹۷۵، ۲۰۰).

۱۰_ بېروانه (محمد عبدالستار عوسمان، ۱۹۸۸، ۸_۴۳).

۱۱_ دواى کوچی برای خه‌لیفه (راضی) له سالی (۳۳۱هـ) بووه خه‌لیفه و بؤ ماوه‌ی چوار سال حوکمی کړدووه (الدواداری، ۱۹۶۰، ۳۷۶/۵).

۱۲_ کوری هلال و نه‌وه‌ی میر بدر بوو و دواى باوکی ویستی دهسته‌لاته‌کان له شاره‌زور بگریته دهست و توانی بؤ ماوه‌یه‌کی کاتی ئه‌و شاره بگریته به‌لام دواتر له لایه‌ن بووه‌یه‌یه‌کان خرایه زیندان و دواى

ئازادکردنى بۇ ماوەيەك بە ھۆى مەملانى لەگەل عەننازىيەكان كوژرا (البديسى، ۲۰۰۶، ۳۷؛ مرعى، ۲۰۰۵، ۲۱۵).

۱۳_ ناوى ابو طالب شمس الدوله‌ى كورپى فخر الدوله‌ى بووھيھيە كە لە دواى كوچى دواى باوكى (مجدالدوله‌ى) براى بە ھۆى بچووكى تەمەنى داىكى يارمەتيدا لە بەرپوھبردنى كارەكانيدا، بەلام كە دواى ماوەيەك (سيده) داىكى (شمس الدوله) لە دژى مجدالدوله پشتگيرى شمس الدوله‌ى كرد، بۆيە كەوتە كيشە لەگەل براكەى لە سەر جىنشيني پۆستى باوكيان لە سەر دەستەلاتى ناوچەكە و توانى بۇ ماوەى سالىك بە ھۆى پشتگيرى مير بەدرى كورپى ھەسنەويەدەستەلات وەربرگريت (القزوينى، ۱۳۱۴، ۹۷_۹۸؛ آشتيانى، ۱۳۷۸، ۱۶۵).

۱۴_ بە شوينىكى فراوان دەوتريت كە خيوەتگاي تيدا ھەلدەدرت يان بە ماناي خيوەتگايەكى فراوان ديت كە زورتر تايبەتە بە خەليفەكان و شوينە سەربازىيەكان (رينھارت، ۱۹۷۹، ۶۲/۶).

۱۵_ لە بنەرەتدا وشەيەكى فارسىيە و بەو شوينە دەوترت كە لەناو خيوەتگادا دروستدەكرت، بەلام نەك وەك خيوەتيكى (چادر) ئاسايە، چونكە ديوارەكانى بە خشت دروستدەكرت و سەرھوھشى (سەقف)ى بە پارچە قوماشيك دادەپوشريت و زوربەى كات وەك زىندان بەكاردەھات، چونكە لە پووى پتەوى و قايمىەوھ لە خيوەتيكى ئاساي زور بەھيزترە و زىندانىان زورتر دەپاريزيت (رينھارت، ۱۹۷۹، ۷۳).

۱۶_ يەكئىكە لە قەلاكانى ميرنشيني ھەسنەوى كە دەكەوتتە باشوورى پوژئاواى ئيرانى ئىستا، و ئەو قەلايە ببوھ زىندانى مير(بدر) كە بە دەستى كورپەكەى خوى ھلال زىندانى كرابوو (مؤلف مجهول، د. ت، ۲۲۷؛ مرعى، ۲۰۰۵، ۲۰۲).

۱۷_ ئەو قەلايە يەكئىكە لەو قەلا بەھيزانەى سەردەمى خوى و خاوەنيان كوردانى قوھى يان كوھە (چياى) بوون و ئەو قەلايە وەك ھەشارگەيەكى

سهربازی بووه و له کاتی تهنگانهدا سهربازهکان تیايدا خوڤان هشاردهدا و ئەم قه‌لایه دهکه‌و‌یته ههریمی چیا نزیك (خولنجان) و ابن الجوزیه پینوایه ناوی ئەو قه‌لایه‌ی که هیلال به باوکی خو‌ی به‌خشی ناوی ارنه‌یه که قه‌لایه‌که له ناوچه‌ی الراوه‌ندییه‌کان(ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۱۹۲/۱۸؛ ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ۲۳۰/۸؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۲۲۰؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۳۶۸).

۱۸_ شاریکه سهر به خوزستانه و له پروداوه‌کانی سالی(۴۳۰ک) (ابن الاثیر)باسی ئەو شاره دهکات به تاییهت له کاتی هیرشی (ابی الشوک) بۆ شاره‌که(۱۹۸۷، ۲۳۱/۸)، و (لسترنجیش) پینوایه که شاره‌که نزیکه له ئەسفهان به دووری(۴۲کم)(۱۹۵۴، ۲۴۲)، به‌لام فرصت مرعی ئەم رایه به پشتبهستن به چه‌ندین سهرچاوه ره‌ده‌کاته‌وه و له بهر ئەوه‌ی زۆرتین رای جیاوازی له سهره بۆ زانیاری زیاتر بر‌وانه مرعی، ۲۰۰۵، ۳۶۸).

۱۹_ سابور خواست یان شابور خواست به ههر دوو ناو هاتوووه و شاریکی گرنگی هه‌سنه‌وییه‌کانه بۆ که زۆریه‌ی رایه‌کان له سهر ئەوه کۆکن شاری (خوره‌م ئابادی) ئیستایه یان له سنووری شاره‌که‌دایه که ده‌که‌و‌یته باشووری رۆژئاوی ئیران، و ئەو شاره ههر له کۆنه‌وه هه‌بووه واته پینش هه‌سنه‌وییه‌کان به‌لام له سهرده‌می ئەواندا پینشکه‌وتنی به خو‌یه‌وه بینووه، قه‌لایه‌کی به‌هیزی لی دروست کراوه و به قه‌لای دز بزیش به‌ناوبانگه که مال و سامانیکی زۆری تیدا بووه و ناوبانگی به‌وه دهرکردبوو که پره له مال و سامان به تاییهت له سهرده‌می هه‌سنه‌وییه‌کان و میر هیلالدا (یعقوبی، ۱۹۱۸، ۴/۵۵۴؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۲۰۴؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۵۴_۵۵).

۲۰_ هۆزیکي کونی کورد بوون که ناوچه‌ی نیشه‌ته‌جیبوونیان ده‌که‌و‌یته نیوان هه‌لوان(سهریبل زه‌هاو) و قرمسین(کرمانشاه)واته سهر ریگای خراسان (المسعودی، ۲۰۰۵، ۹۷/۲؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۲۰۵).

۲۱_ ابن ابی شوک الکردی: به خاوه‌نی هه‌لوان به‌ناوبانگه و وهک به‌رپرسی پاراستنی ریگای نیوان خوراسان و به‌غدا دانراوه له لایه‌ن بووه‌یه‌یه‌کان له سالی (۳۳۹ک) و به که‌سایه‌تی ههره به‌ناوبانگی هۆزی

شازنجانیه‌کان داده‌ندریټ (مسکویه، ۱۹۱۵، ۱۵۶/۲؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۲۰۶؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۳۳۸؛ پوژیه‌یانی، د. ت، ۴۴).

۲۲_ یه‌کیکه له شاره‌کانی هه‌ریمی چیا که ده‌که‌ویته سنووری جوگرافی عیراقی ئیستا و پنی ده‌وتریت (سه‌ریلی زه‌هاو) که ده‌که‌ویته سه‌ر پووباری دیاله به دوری (۱۹۰ کم) له شاری به‌غدا و ده‌که‌ویته نیوان هه‌ردوو شاری به‌غدا و قرمسین، و به شاریکی کونی میژوویی داده‌ندریټ و خاوه‌ن قه‌لایه‌کی به‌هینز بووه و به ناوچه شاخاوییه پر به‌فره‌کانی و به هه‌نجیره تام خو‌شه‌کانی به‌ناوبانگه (الیعقوبی، ۱۹۱۸، ۳۷/۲؛ أبی الفداء، ۱۸۴۰، ۳۰۷/۱؛ البدلیسی، ۲۰۰۶، ۳۸).

۲۳_ یه‌کیکه له شاره‌کانی هه‌ریمی چیا و له سه‌رچاوه‌کاندا به زور ناو هاتووه وه‌ک کرمنشاه _ باختران _ کرمان‌شاه، و ده‌که‌ویته نیوان حلوان و همدان و ری‌ حاجییانی مالی خوا به‌و شارهدا تیده‌په‌ریټ و به شاریکی جوان و پر به‌ره‌م له‌قه‌له‌مده‌دريټ، و ئەو شاره ده‌که‌ویته سنووری ولاتی ئیران (أبی دلف، ۱۹۵۵، ۱۴؛ أبی الفداء، ۱۸۴۰، ۴۱۳؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۴۵).

۲۴_ یه‌کیکه له شاره‌کانی هه‌ریمی چیا و سه‌ر به شاری جرجانه (گرگانه) که ده‌که‌ویته پوژئاواي ئیران و نزیکترین شوین لی (قصر اللصوصه) یه به دووری (۷) فه‌رسه‌خ (۲۴یان ۴۵) کم، و به شوینی زانایان به‌ناوبانگه و به شاریکی پرخیر و به‌رکته له‌قه‌له‌مده‌درا (مؤلف مجهول، ۱۹۹۹، ۱۰۸؛ أبی الفداء، ۱۸۴۰، ۴۱۷).

۲۵_ که به (قصر اللصوص) یش به ناوبانگه و ده‌که‌ویته نیوان قرمسین و همدان نزیک اسد اباد و خاوه‌ن قه‌لایه‌کی پته‌وه و به دریژی میژوو چه‌ندین ده‌سته‌لاتدار حوکمیان تیدا کردووه (أبی الفداء، ۴۱۵، ۱۸۴۰).

۲۶_ بندیجن به مه‌نده‌لیی ئیستا ده‌وتریت که به شاریکی کونی میژوویی له‌قه‌له‌مده‌دريټ و له سه‌رده‌می ئاشوورییه‌کان ئەم شاره هه‌بووه له سه‌ره‌تادا بچووک بووه و دواتر گه‌شه‌ی کردووه و ئەو شاره ده‌که‌ویته سنووری ولاتی

عیراق (ابن خرداذبه، ۱۸۸۹م، ۶)، بۆ زانیاری زیاتر بېروانه (مرعی، ۲۰۰۵، ۶۳؛
النقشبندی، ۲۰۱۱م، ۶۴).

۲۷_ به (دقوفا و دقوفا و دقوق و طاووق) و چه‌ندین ناوی تر هاتووه و ده‌که‌ویته سنووری ولاتی عیراقی ئیستا و ده‌که‌ویته نیوان شاری (به‌غدا و هه‌ولیر) و نزیکه‌ی (۳۷ کم) له شاری که‌رکوک دووره، میژوونوسان له‌گه‌ل ناوی دقوق به‌گرنگیه‌وه باسی پووباری دقوق ده‌که‌ن (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ۱۸۷/۸؛ لسترنج، ۱۹۵۴، ۱۲۰-۱۲۱؛ مرعی، ۲۰۰۵، ۶۸-۶۹).

۲۸_ به بېروای فرست مرعی هه‌مان قره هنجیری ئیستایه و النقشبندیش به (طوز خورماتووی ئیستا ناوی ده‌هینیت (۳۴۱، ۲۰۰۵؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۲۰۵).

۲۹_ ابن خلدون به بیزازشاه ناوی ده‌هینیت و له سه‌رده‌می هیرشی (ابی الشوک) له سالی(۴۳۱ک) ئه‌و قه‌لایه له ده‌ست أبو القاسم بن عیاض بووه (د. ت، ۱۲۳۷)، و النقشبندیش له باسی شوینی قه‌لاکه‌دا وای بو‌ده‌چیت که له نزیک شاره‌زوور و زه‌لم بیت و زیاتر ناوی قه‌لاکه‌ ناویکی فارسییه که النقشبندی له په‌راویزی (۱۰۱۳۶۱)دا به وردی باسی ناوه فارسییه‌که‌ی ده‌کات (۲۰۱۱، ۱۰۱).

۳۰_ (ابن الاثیر) به (دزدیلویه) ناوی ده‌هینیت (۱۹۸۷، ۲۷۸/۸)، و (ابن خلدونیش) به دوربلونه ناوی ده‌هینیت (د. ت، ۱۲۳۸)، ئه‌م قه‌لایه له سه‌رده‌می عه‌ننازییه‌کان له ژیر ده‌سته‌لاتی میر سه‌رخابدا بووه و فرست مرعی له مینوروسکی ده‌گوازیته‌وه که گوايه ((خاوه‌نی ئه‌م قه‌لایه هۆزی دلون بوون که نیشته‌جیی نیوان شه‌ربان و خانه‌قینن له عیراق)) (۲۰۰۵، ۳۸۳).

۳۱_ به خفتینکانیش ناسراوه که بریتی بوون له دوو قه‌لای پته‌و و به‌هیز له سه‌ر ریگای مه‌راغه و شاره‌زوور و بۆ زانیاری زیاتر بېروانه (النقشبندی، ۲۰۱۱، ۶۲، ۶۱).

۳۲_ یه‌کیکه له قه‌لا به‌هیزه‌کان که ده‌که‌ویته سنووری باکووری پوژه‌ه‌لاتی به‌غدا به‌ دووری (۴۲ کم) و قه‌لایه‌کی کونه که پاشایانی فارس

سوودیان لیوهردهگرت (یاقوت الحموی، ۱۹۷۷، ۳۷۵/۱، مؤلف مجهول، ۱۱۷، ۱۹۹۹؛ ابی الفداء، ۱۸۴۰، ۳۰۱).

۳۳_ یه کیکه له قه لایه کانی کورد، که به ههردوو ناوی بلوار و بکورا هاتوو و دهکه و یته سنووری کرماشانی ئیستا و له سالی (۴۳۰ک) بوو هته شوینی چاوتیبیرینی (ابی الفتح)، به لام به هوی هاوکاریی مهلهل بۆ خاوهنی قه لاکه ابی الفتح شکستییهینا له داگیرکردنی ئه و قه لایه (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ۲۳۴/۸؛ ابن خلدون، د. ت، ۶۹۴/۴) محمد امین زکی باس له وه دهکات که قه لاکه هی موهلههل بووه (۱۲۸، ۱۹۴۵).

۳۴_ به مهلبهند و قه لای هۆزی ماهکی دهوتریت که هۆزیکێ کورد بوون له دهره وهی شاری کرماشان دهژیان و دواتر توانیان دهسته لاتیکی بۆ خویان دابنن که به حکومهتی ماهکی ناسرابوو (البلیسی، ۲۰۰۶، ۴۰؛ النقشبندی، ۲۰۱۱، ۲۰۵).

۳۵_ ناوی (ابو الحسین احمد بن بویه) بوو که به یه کیکی له دامه زینه رانی بووه یهیهه کان داده ندریت و توانی له سالی ۳۳۴ک به غداد داگیربکات و خه لیفهش نازناوی معزالدوله ی پی به خشی و بهم شیویه ماوهی چه ندین سال دهسته لاتی بووه یهیهه کانی له دهستیوو (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ۱۴/ ۱۸۳؛ آشتیانی، ۱۳۸۶، ۹۶).

۳۶_ ((قوهی له بنه رتدا وشه یه کی فارسییه له وشه ی کوهی وه رگیراوه که به مانای چیا دئ)) (مرعی، ۲۰۰۵، ۳۶۷).

۳۷_ الامیر هندی بن سه عدی که به زه همان به اوبانگه خاوهنی شاری خانه قین و هاوپه یمانی بدر بن حسنه وییه بوو که دواتر له زیندانی عه ننازییه کان کۆچی دواپی کرد (الروزراوی، د. ت، ۳۳۹/۳؛ مرعی، ۳۴۷، ۲۰۰۵).

۳۸_ برای (ابی الشوک)ی عه ننازی بووه و خاوهن قه لای دزدیلویه بووه و ماوهیه کی زۆر له مملنیتدا بووه له گه ل برا و برازاکانی بۆ وه رگرتنی پۆستی

میرایه‌تی له میرنشینی عه‌ننازیدا (ابن الأثیر، ۱۹۸۷، ۲۸۷/۸؛ ابن خلدون، د. ت، ۱۲۳۸).

۳۹_ بروانه په‌راویزی ژماره ۵ له توژیینه‌وه‌که.

۴۰_ له دایکیه‌وه برای (طغرل بک) بوو و دواى ئه‌وه‌ی له چه‌ندین شه‌ری گه‌وره له‌گه‌ل ئه‌رطغرل سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌سته‌ئینا وهک سه‌رکرده‌یه‌کی دیاری سه‌لجووقیه‌کان ته‌ماشنا ده‌کرا، به‌لام دواى ماوه‌یه‌ک تاییه‌ت له سالی ۴۴۱ک گرژی که‌وته نیوان ئه‌و و طغرل به‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی ابراهیم ئاماده نه‌بوو ئه‌و شویتانه‌ی که له ناوچه‌ی هه‌ریمی چیا وهک شاری هه‌مه‌دان که که‌وتبوونه ژیر کونترولی راده‌ستی طغرل بکات ئه‌مه‌ش بووه هو‌ی دروستبوونی شه‌ریکی گه‌وره که له ئاکامدا طغرل سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر ابراهیم ینال و دواى ئه‌و ماوه‌یه‌ش وهک دوو برا به‌رده‌وامبوون له بره‌ودان به‌ ده‌سته‌لاتی سه‌لجووقیه‌کان دژی دوژمنه‌کانیان، به‌لام جاریکی تر ابراهیم له طغرل هه‌لگه‌رایه‌وه به‌لام ئه‌وه دواجا‌ر بوو چونکه طغرل ئه‌وجاره لیخ‌خوشنه‌بوو و له ناوی برد (ابن القلانسی، ۱۹۸۳، ۱۴۵/۱؛ ابوالفداء، د. ت، ۱۷۸/۲)

۴۱_ کوتا پاشا و مه‌لکی بووه‌یه‌یه‌کان بوو که له سالی ۴۴۷ک به‌ ده‌ستی طغرل به‌گی سه‌رکرده‌ی سه‌لجووقیه‌کان له به‌غدا ده‌ستگیرکرا. (ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ۴۹۲/۱۸)

سەرچاوه‌كان

سەرچاوه‌په‌سه‌نه‌كان به‌زمانی كوردی

_ بدلیسی:میر شه‌ره‌فخان، شه‌ره‌فنامه، و. ماموستا هه‌ژار، ده‌زگای چاپ و به‌لاو كردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر، چ (٢٠٠٦ز).

سەرچاوه‌په‌سه‌نه‌كان به‌زمانی عه‌ره‌بی

ابن الاثیر:ابی الحسن علی بن ابی الکریم محمد بن محمد بن عبدالکریم الجزری(ت ٦٣٠ هـ/١٢٣٣م).

_الکامل فی التاریخ، تح:عبدالله قازی، دارالکتب العلمیه، بیروت(١٤٠٧هـ/١٩٨٧م).

الثعالبی: أبو منصور عبدالملک بن محمد بن اسماعیل الثعالبی النیسابوری(ت ٤٠٩هـ/١٠٣٧م)

_خاص الخاص، تح: مأمون بن محیی الدین الجنان، دار الکتب العلمیه، بیروت، لبنان، ط ١ (١٤١٤هـ/١٩٩٤م).

ابن الجوزی: ابی الفرج عبدالرحمن بن علی بن محمد(المتوفی ٥٩٧هـ/١٢٠٠م).

_المنتظم فی تاریخ الملوک و الامم، تح: محمد عبدالقادر عطا؛ مصطفى عبدالقادر عطا، دارالکتب العلمیه، بیروت(١٤١٢هـ/١٩٩٢م).

ابن حوقل: ابی القاسم بن حوقل النصیبی(ت ٣٧٧هـ/٩٨٧م).

_صورة الأرض، دار مكتبة الحياة، بیروت، (١٩٩٢م).

- ابن خرداذبه: أبي القاسم عبيدالله بن عبدالله (ت ٢٨٠هـ/٨٩٧م).
- _ المسالك و الممالك، مطبعة برييل، ليدن(١٨٨٩م).
- ابن خلدون:عبدالرحمن بن خلدون المغربي(التوفى٨٠٨هـ/١٠٤٩م).
- _ التاريخ المسمى العبر و ديوان المبتدواوالخبر، دارالكتب اللبنانى(بيت افكار الدوليه)، بيروت(١٩٧٧م).
- ابى دلف: مسعر بن مهلهل الخزرجى(٩٥٢هـ).
- _ الرسالة الثانية، أعتنى بنشرها: مينوروسكى، جامعة القاهرة(١٩٥٥م).
- الدوادارى: ابى بكر بن عبدالله بن ابيك(ت٧٣٦هـ/١٣٣٥م).
- _ كنز الدرر و جامع الغرر، تح: ادوارد بدين، بيروت، (١٤١٤هـ/١٩٩٤م).
- الروذراوى: أبى شجاع محمد بن الحسين(ت٤٨٨هـ/١٠٩٥م).
- _ ذيل تجارب الأمم، دار الكتاب العلميه، بيروت_ لبنان، ٦(٢٠٠٣م).
- سيط ابن الجوزى: شمس الدين أبى المظفر يوسف بن قزاوى عبدالله(ت٦٥٤هـ/١٢٥٦م).
- _ مرآة الزمان فى تواريخ الاعيان، تح: محمد بركات، الخروط(ريحاوى) . .
،، دار الرساله العالميه، ط ١ (١٤٣٤هـ/ ٢٠١٣م).
- ابوالفداء:عمادالدين اسماعيل بن محمد(ت٧٣٢هـ/١٣٣١م).
- _ تقويم البلدان، تح. ط: دينوماك كوكين، دار الطباعة السلطانية، باريس،
جزء الثانى، ١٨٤٠م.

- _ المختصر فى اخبار البشر، المطبعه الحسينيه المصريه، مصر، ج ٢ (د. ت).
- القزوينى: يحيى بن عبداللطيف الحسينى (ت ١٥٠٦هـ/١٨٨٥م)
- _ لب التواريخ، مؤسسها خاور، مطبعه يمىنى (١٣١٤ش).
- ابن القلانسى: حمزه بن اسد بن على بن محمد التميمى (ت ١١٦٠هـ/١١٦٠م)
- _ تاريخ دمشق، تح: د. سهيل رزكار، دار حسان، دمشق، ط ١، (١٩٨٣م).
- _ ابن كثير: أبى الفداء اسماعيل بن كثير (١٣٧٢هـ/١٣٧٢م).
- البدايه والنهائيه، تح: ابراهيم الزبيق، ج الثانى عشر، دار ابن كثير، (دمشق، بيروت) (١٤٣٤هـ/٢٠١٠م).
- المسعودى: أبى الحسن بن على بن الحسين بن على (٩٥٧/٥٣٤٦م).
- _ مروج الذهب و معادن الجواهر، أعتنى به و راجعه: كمال حسن مرعى، المكتبة العصرية، ط الأولى، ٢ (صيدا_ بيروت) (٢٠٠٥م).
- مسكويه: ابو على احمد بن محمد بن يعقوب (١٠٣٠هـ/١٠٣٠م)
- _ تجارب الامم، جزء الثانى عشر طبع مع كتاب العيون والحدائق، لندن، ١٨٦٩م، ج ١-ج ٢ طبع مصر ١٩١٥م.
- ابن الوردى: الشيخ زين الدين عمر (١٣٤٩هـ/١٣٤٩م).
- _ تاريخ ابن الوردى، ج ٢، المطبعه الحيدريه، النجف (١٩٦٩م).
- _ ياقوت الحموى: شهاب الدين ابى عبدالله ياقوت بن عبدالله الحموى البغدادى (ت ١٢٢٦هـ/١٢٢٦م).

معجم البلدان، نشر فستنفلد، (۱۸۷۰م).

اليقوبی: أحمد بن ابی یعقوب بن واضح (ت ۲۸۴هـ/۸۹۷م).

البلدان، المكتبة المرتضوية، مطبعة الحيدرية، (النجف، العراق) (۱۳۳۷هـ/۱۹۱۸م).

سه‌رچاوه په‌سه‌نه‌کان به زمانی فارسی

ملک الشعراء: بهار (مؤلف مجهول)

مجله التوارخ و القصص، مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان، (د. ت).

نیشابوری: خواجه امام ظهیرالدین (ت ۵۸۲هـ/۱۱۸۶م).

سلجوقنامه، از نشریات گلاله خاور، چاپخانه خاور، تهران، ۱۳۳۲ش.

ژئوده‌ره‌کان به زمانی کوردی

— ئه‌نهر: که‌یوان ئازاد، کوردستان و کورد له سه‌ده‌کانی ناوه‌راست، چاپخانه‌ی په‌نجه‌ره، تاران (۲۰۱۵ز).

— رۆژبه‌یانی: محمد جمیل، میژووی سه‌سنه‌ویهی و عه‌بیاری، دار الحریه، العراق، (د. ت).

— محه‌مه‌د: ئاکو بورهان، میرنشینه کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عه‌بباسی، خانه‌ی چوارچرا، سلیمانی، چ (۲۰۱۸ز).

ژئوده‌ره‌کان به زمانی عه‌ره‌بی (سه‌رچاوه نۆییه‌کان)

بیتر آن دوزی: رینه‌ه‌رت (ت ۱۳۰۰هـ/۱۹۲۱م).

_ تکمله المعاجم العربيه، نقله الى العربيه، محمد سليم النعیمی، وزاره الثقافه و الاعلام العراقيه، ط ۱ (۲۰۰۰م).

_ زکی: محمد امین، خلاصه تاریخ الكرد و الكردستان، تح: محمد علی عهونی، مطبعه السعاده، مصر (۱۳۶۴هـ/۱۹۴۵م).

_ عثمان: محمد عبدالستار، المدينه الاسلاميه، عالم المعرفه، کویت (۱۹۸۸م).

_ لسترنج: کی، بلدان خلفه الشریقه، نقله الى العربيه: بشیر فرنیسیس و کورکیس عواد، مطبعه الرابطة، بغداد (۱۹۵۴م).

_ مرجونه: ابراهیم محمد علی، تاریخ الأکراد (دراسه تاریخیه حضاریه فی ظل خلافة العباسیه)، مؤسسسه شباب الجامعه، اسکندریه (۲۰۱۰ز).

_ مرعی: فرصت، الامارات الكردیه فی العصر العباسی الثاني (۳۵۰- ۵۱۱هـ/۹۶۰-۱۱۱۷م)، دار سپیریژ، دهوک، ط ۱، (۲۰۰۵ز).

_ النقشبندی: حسام الدین علی غالب، الكرد فی لرستان الصغری (الشمالیه) و شهرزور خلال العصر الوسیط، بنکهی ژین، السلیمانیه (۲۰۱۱ز).

ژیده ره کان به زمانی فارسی (سه رچاوه نؤییه کان)

_ اشتیانی: عباس اقبال، تاریخ ایران پس از اسلام از صدور اسلام تا انقراض قاجاریه، نشر نامک، تهران (۱۳۸۷ش).

نامه زانکوییه کان

_ رؤوف: نهوزاد خالد، ململانی ناوخوايييهکانی ناو میرنشینه کوردیییهکان له سهدهی پینجهمی کۆچی/یانزدههههمی زاینیدا، نامه‌ی ماسته‌ر، کۆلیژی ئەدهبیات، زانکۆی سه‌لاح‌الدین، هه‌ولێر، ۲۰۱۴ز.

_ مقلیه: نادیه بنت عبدالصمد بن عبدالکریم، اقلیما الری و الجبال فی العصر البویهی (۳۳۰_۴۲۰هـ/۹۴۲_۱۰۲۹م)، ماجستر، جامعه‌ی ام‌القری (۱۴۲۷هـ/۲۰۰۶م).

گۆفار

_ الهاشمی: جلیله ناجی، الامارة الحسنویه فی الدینور و الشهرزور، مجله‌ی المجمع، مجلد الثالث، العدد الاول، مطبعة المجمع العلمي الکردی، بغداد، ۱۹۷۵م.

ملخص البحث

السجون في الإمارة الحسنية و العنازية(القرنين الرابع و الخامس الهجري/العاشر والحادي عشر الميلادي)

كانت الأوضاع الداخلية للخلافة العباسية(١٣٢_١٣٦٦/٧٥٠_١٢٥٨م) في بداية القرنين (الرابع و الخامس الهجري/العاشر و الحادي عشر الميلادي)، متردية بحيث أن سلطتها المركزية ضعفت يوم بعد آخر، مما أدى الى ظهور امارات شبة مستقلة، منها الإماراتين الحسنييه(٣٤٨_٤٠٦هـ/٩٥٩_١٠١٥م)و العنازييه(٣٨١_٥١١هـ/٩٩١_١١١٧م).

و عمل هاتين الإماراتين على تثبيت حكمهما داخليا و ذلك بمعاقبه المخالفين، وكانت أحد وسائل (المعافيه)، السجن، وكذلك للحفاظ على امارتيها من القوى الخارجية دخلنا في حروب معهم و كانت أهم نتائج تلك الحروب، وقوع أسرى من الطرفين، مما تطلب وضعهم في السجون لحين الفصل في مصيرهم، هكذا يظهر انه لا توجد سلطة، الا و لها سجون، هذا من جانب و اذا أراد دراسة علمية شاملة عن تاريخ و حضارة أية سلطة لابد من التطرق الى هذه المؤسسة المهمة، و حسب اطلاع الباحث لا توجد دراسة حول ذلك، لأن أكثر الباحثين تطرقوا الى الجانب السياسي دون هذا الجانب، لذلك وقع اختيار الباحث على هذا الموضوع، علما بأن الحصول على معلومات دقيقة حوله، تتطلب الرجوع الى مصادر متنوعة.

تتطلب اتمام هذه الدراسة تقسيمها الى ملخص و اربعة مباحث و خاتمة.

تناول المبحث الأول، الجانب السياسي للإمارة الحسنية. أما المبحث الثاني، فقد تناول السجون في الإمارة الحسنية، والمبحث الثالث تطرق الى الجانب السياسي للإمارة العنازية، و المبحث الرابع، تتناول السجون في الإمارة العنازية.

و في الخاتمة، توصل الباحث الى النتائج المهمة التالية: بأنه هناك سجون مختلفة في هاتين الإماراتين، والسجناء كانوا لأسباب مختلفة، فضلا عن ذلك كان معاملتهم و مصيرهم مختلف.

Abstract

The prisons in the Hasnawi and Annazi Emirates (In the forth and fifth A. H- The tenth and eleventh A. D)

The internal conditions of the Abbasid state were unstable, and every day the central authority was less powerful over its regions, and this led to the emergence of internal forces, each of whom established a power in the region under their control, including the emirate (**Hasnawi and Annazi**)

In order to reform society from those who violate the law, they punished them, and one of these punishments was imprisonment, and also when there were battles between them and the neighboring forces, there were prisoners whose fate was not determined, so they put them in prisons to determine their fate.

Here it becomes clear to us that all forces and authorities need prisons

And the information about an integrated civilization will not be if we do not touch on this institution. Many of the previous researches were interested in the political aspect and neglected this aspect. That is why I chose this topic for my research.

The research consists of four chapters

Abstract,

the first chapter is the political history of the Hasnawi emirate,

the second chapter is the prisons in the al-Hasnawi emirate,

the third chapter is the political history of the al-Anaziah emirate, the fourth chapter is the prisons in the al-Anaziah emirate.

Conclusion

We found that there were several types of prisons in these two emirates, and the reasons were different, and the treatment of them was different according to the circumstances.

Key words: Prince, Emirate, Hasnawi, Annazi, Prison, City .